

**МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ТОРГІВЛІ
ТА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
(Мінекономіки)**

вул. М. Грушевського 12/2, м. Київ, 01008, тел. (044)200-47-53, факс (044)253-63-71
E-mail: meconomy@me.gov.ua, <http://www.me.gov.ua>, код ЄДРПОУ 37508596

На № _____ від _____

Державна регуляторна служба України

Щодо розгляду проекту Закону України

Відповідно до статті 21 Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” та на виконання пункту 2 Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 18 лютого 2020 року “Про основні показники державного оборонного замовлення на 2020 рік та 2021, 2022 роки”, введеного в дію Указом Президента України від 27 лютого 2020 № 59, розроблено проект Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання”.

Просимо розглянути та погодити зазначений проект Закону України у триденний строк.

- Додатки:
1. Проект Закону України на 55 арк.
 2. Пояснювальна записка разом з додатком, всього на 9 арк.
 3. Аналіз регуляторного впливу на 17 арк.
 4. Підтвердження оприлюднення проекту на 1 арк.

Міністр

Ігор ПЕТРАШКО

Ілліяшенко 200-47-73*3828

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007CF72E0074EE8200

Підписувач Петрашко Ігор Ростиславович

Дійсний з 30.03.2020 0:00 по 30.03.2022 0:00

Мінекономіки

2733-03/22550-03 від 14.04.2021
15:10:35

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України
"Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового
призначення та подвійного використання"

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

Внести зміни до Закону України "Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 23, ст. 148), виклавши його у такій редакції:

"ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державний контроль за міжнародними передачами стратегічних
товарів

Цей Закон регулює діяльність, пов'язану з державним контролем за міжнародними передачами стратегічних товарів з метою забезпечення захисту національних інтересів України, дотримання нею міжнародних зобов'язань щодо нерозповсюдження зброї масового знищення, засобів її доставки, обмеження передач звичайних видів озброєння, а також здійснення заходів щодо недопущення використання зазначених товарів у терористичних та інших протиправних цілях.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) державний контроль за міжнародними передачами стратегічних товарів – комплекс заходів з контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів, їх кінцевим використанням, що здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів (далі – уповноважений орган), іншими органами державної влади та правоохоронними органами, в межах повноважень, визначених законами України, з метою забезпечення захисту інтересів національної безпеки та відповідно до міжнародних зобов'язань України;

2) стратегічні товари (далі – товари) – товари військового призначення,
ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007CF72E0074EE8200
Підписувач Петрашко Ігор Ростиславович
Дійсний з 30.03.2020 0:00 по 30.03.2022 0:00

товари подвійного використання, які внесені до відповідних списків товарів, міжнародні передачі яких підлягають державному контролю, та товари, що не внесені до цих списків, у випадках, якщо до їх міжнародних передач застосовуються процедури державного контролю відповідно до цього Закону;

3) товари військового призначення в сукупності чи окремо – це:

а) вироби військового призначення:

озброєння, боєприпаси, військова та спеціальна техніка;

спеціальні комплектуючі вироби, складові та запасні частини, компоненти, вибухові речовини, матеріали та обладнання, спеціально створені, призначені, модифіковані, модернізовані, змінені, адаптовані або скомпоновані для розроблення, виробництва або використання виробів військового призначення;

б) послуги військового призначення – послуги, які надаються суб'єктами господарювання України іноземним суб'єктам в Україні або за її межами, а саме:

послуги у сфері проектування, розроблення, виробництва, будівництва, складання, випробування, тестування, ремонту, технічного обслуговування, модифікації, модернізації, експлуатації, управління, демілітаризації, знищення, збуту, зберігання, виявлення, ідентифікації, придбання або використання виробів чи технологій військового призначення;

посередницькі (брокерські) послуги – діяльність суб'єктів господарювання України, незалежно від місця здійснення ними такої діяльності пов'язаної з проведенням переговорів або організацією укладання договорів (контрактів) продажу, збуту, організації передачі товарів військового призначення;

послуги з транспортування (експедирування) – діяльність з переміщення виробів військового призначення між іноземними державами або в межах однієї іноземної держави;

послуги з фінансування – надання коштів або інших активів та економічних ресурсів або забезпечення доступу до них іноземним суб'єктам або представникам таких суб'єктів;

в) технології військового призначення – спеціальна інформація в будь-якій формі (за винятком загальнодоступної інформації), необхідна для розроблення, виробництва або використання виробів військового призначення чи надання послуг військового призначення. Ця інформація може надаватися у формі технічних даних або технічної допомоги:

технічні дані військового призначення – проекти, плани, креслення, схеми, діаграми, моделі, формули, специфікації, посібники та інструкції, розміщені на паперових або інших, у тому числі й електронних, носіях інформації;

технічна допомога військового призначення – технічна підтримка, що

надається суб'єктом господарювання України іноземному суб'єкту у сфері проектування, розроблення, виробництва, використання, ремонту, зборки, тестування, експлуатації, обслуговування, модернізації, продовження експлуатаційного ресурсу або інших технічних послуг щодо виробів військового призначення, і набуває таких форм як проведення інструктажу, навчання, консультацій, передача робочих знань чи навичок. Технічна допомога може надаватися шляхом усного спілкування або електронними засобами зв'язку;

г) базові технології військового призначення – технології, які визначають принцип роботи і використання виробів військового призначення або елементи технологій, без яких такі вироби не можуть бути створені та (або) використані за своїм призначенням;

д) об'єкти права інтелектуальної власності, у тому числі майнові права на них, пов'язані зі створенням товарів військового призначення;

є) програмне забезпечення військового призначення – набір однієї або більше програм або мікропрограм, установлених на будь-якому матеріальному носії, які спеціально призначені для розроблення, виробництва або використання виробів чи технологій військового призначення або для надання послуг військового призначення;

4) товари подвійного використання в сукупності чи окремо – це:

а) вироби подвійного використання – окремі види виробів, обладнання, устаткування, матеріалів, компонентів, хімічних речовин, патогенів і токсинів, які спеціально не призначені для військового використання, але крім цивільного призначення, можуть бути використані у військових, терористичних або інших протиправних цілях, для розроблення, виробництва, використання товарів військового призначення, зброї масового знищення, засобів доставки зазначеної зброї чи ядерних вибухових пристроїв, у тому числі окремі види ядерних та радіоактивних матеріалів, хімічних речовин, бактеріологічних, біологічних агентів та токсичних речовин, перелік яких визначений Кабінетом Міністрів України;

б) послуги подвійного використання – послуги, які надаються суб'єктами господарювання України іноземним суб'єктам в Україні або за її межами, а саме:

послуги у сфері проектування, розроблення, виробництва, будівництва, складання, випробування, тестування, ремонту, включаючи авторський та гарантійний нагляд, технічне обслуговування, модифікацію, модернізацію, експлуатацію, продовження ресурсу або використання виробів подвійного використання, технологій чи програмного забезпечення подвійного використання;

посередницькі (брокерські) послуги – проведення переговорів або організація закупівлі, продажу або постачання товарів подвійного використання з будь-якої іноземної країни до будь-якої іншої іноземної країни, або продажу чи купівлі товарів подвійного використання, які розташовані в іноземних державах

для їх передачі до іншої іноземної країни. Зазначені послуги підлягають державному контролю відповідно до цього Закону якщо суб'єкту господарювання відомо або його інформовано будь-яким державним органом, що такі товари можуть бути використані у будь-якій державі повністю або частково у цілях, пов'язаних зі зброєю масового знищення або засобами її доставки, терористичною діяльністю або для військового кінцевого використання у державі, стосовно якої встановлено часткове ембарго на поставки таких товарів, або кінцевим споживачем, до якого застосовані санкції, незалежно від походження таких товарів та території, на якій такі дії здійснюються;

послуги з транспортування (експедирування) – діяльність з переміщення виробів подвійного використання між іноземними державами або в межах однієї іноземної держави, за таких обставин:

товари, що транспортуються, призначені для військового кінцевого використання у державах, стосовно яких застосовано часткове ембарго;

використання товарів, що транспортуються, може бути пов'язано повністю або частково зі зброєю масового знищення, засобами її доставки або у терористичних цілях;

послуги з фінансування – надання коштів або інших активів та економічних ресурсів або забезпечення доступу до них, що може сприяти діяльності, пов'язаній зі зброєю масового знищення або засобами її доставки, терористичною діяльністю;

в) технології подвійного використання – спеціальна інформація в будь-якій формі (за винятком загальнодоступної інформації), необхідна для розроблення, виробництва або використання виробів та надання послуг подвійного використання. Ця інформація може надаватися у формі технічних даних або технічної допомоги:

технічні дані подвійного використання – проекти, плани, креслення, схеми, діаграми, моделі, формули, специфікації, посібники та інструкції, розміщені на паперових або інших, у тому числі й електронних носіях інформації;

технічна допомога подвійного використання – технічна підтримка, що надається суб'єктом господарювання України іноземному суб'єкту і має відношення до проектування, розроблення, виробництва, використання, ремонту, зборки, тестування, експлуатації, обслуговування або будь-яких інших технічних послуг, і набуває таких форм як проведення інструктажу, навчання, консультацій, передача робочих знань чи навичок. Технічна допомога може надаватися шляхом усного спілкування або електронними засобами зв'язку;

г) базові технології подвійного використання – технології, які визначають принцип роботи і використання виробів подвійного використання, та елементи технологій, без яких ці вироби не можуть бути створені та/або використані;

д) об'єкти права інтелектуальної власності, в тому числі майнові права на них, що можуть бути використані у створенні зброї масового знищення, засобів її доставки, звичайних видів озброєння або використані у терористичних та інших протиправних цілях;

є) програмне забезпечення подвійного використання – набір однієї або більше програм або мікропрограм, установлених на будь-якому матеріальному носії, які спеціально призначені для розроблення, виробництва або використання виробів чи технологій подвійного використання або для надання послуг подвійного використання;

5) військове кінцеве використання – використання товарів у цілях, які безпосередньо пов'язані із застосуванням (використанням) товарів військового призначення або іншими діями з цими товарами, зокрема, з метою розроблення, виробництва, складання, випробування, ремонту, технічного обслуговування, модифікації, модернізації, експлуатації, зберігання, виявлення, ідентифікації, придбання виробів військового призначення, у тому числі:

а) використання виробничого, випробувального або технологічного обладнання та його компонентів;

б) використання будь-яких складових частин, запасних частин, спеціальних комплектуючих товарів, а також незавершених виробів (виробів, які потребують подальшого опрацювання, заготовок, напівфабрикатів), обладнання, матеріалів, програмного забезпечення і технологій;

в) включення товарів до складу виробів військового призначення;

6) міжнародні передачі товарів – експорт, імпорт, реекспорт товарів, їх тимчасове вивезення за межі України або тимчасове ввезення на її територію, транзит товарів територією України, а також будь-які інші передачі товарів, що здійснюються за межами України;

7) експорт товарів – продаж товарів або їх передача на інших законних підставах іноземним суб'єктам з вивезенням або без вивезення цих товарів за межі митного кордону України, включаючи реекспорт товарів, у тому числі:

а) продаж або передача товарів в Україні іноземному суб'єкту (включаючи іноземні дипломатичні та консульські установи, представництва міжнародних, міжурядових організацій) чи його представнику;

б) продаж або передача права управління (контролю) товарами відповідно іноземному суб'єкту чи його представнику;

в) розкриття (передача) технології або програмного забезпечення, у тому числі передача в усній, письмовій чи іншій формі (поштою, факсом, телефоном, електронною поштою, електронними засобами зв'язку), іноземному суб'єкту чи його представнику;

8) імпорт товарів – купівля або отримання на інших законних підставах від іноземних суб'єктів товарів із ввезенням або без ввезення цих товарів в Україну, включаючи їх купівлю для власного споживання філіями та представництвами установ і організацій України, що знаходяться за її межами, а також дипломатичними представництвами та консульськими установами України за кордоном;

9) реекспорт товарів – продаж чи передача на інших законних підставах іноземним суб'єктам товарів, раніше імпортованих в Україну, з вивезенням або без вивезення їх з України;

10) тимчасове вивезення товарів – вивезення товарів з України до іноземної держави без зміни права власності з наступним їх поверненням в Україну;

11) тимчасове ввезення товарів – ввезення товарів в Україну з іноземної держави без зміни права власності з наступним їх вивезенням за межі України;

12) транзит товарів – перевезення товарів з однієї іноземної держави до іншої іноземної держави територією України між двома пунктами або в межах одного пункту пропуску через державний кордон України, за винятком випадків, коли право власності чи право володіння та користування товаром у разі такого перевезення на території України в установленому порядку переходить від однієї до іншої особи;

13) ембарго (повне або часткове) – заборона або обмеження міжнародних передач товарів до/з держав, іноземних суб'єктів, встановлене резолюціями Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй, іншими міжнародними організаціями, членом яких є Україна, актами Президента України або Кабінету Міністрів України;

14) суб'єкт здійснення міжнародних передач товарів – зареєстрований уповноваженим органом суб'єкт господарювання України; державний замовник у сфері оборони; правоохоронний орган; військове формування; орган та підрозділ цивільного захисту України;

15) іноземні суб'єкти – іноземні юридичні особи, їх філії та структурні підрозділи, іноземні урядові і неурядові організації та іноземці;

16) кінцеві споживачі – суб'єкти господарювання України, органи державної влади, Збройні Сили України, інші військові формування, правоохоронні органи, будь-які інші юридичні особи або іноземні суб'єкти, які безпосередньо є споживачами товарів, імпортованих в Україну або експортованих з України;

17) дозвіл – документ, який надає право на здійснення міжнародних передач товарів або проведення переговорів, пов'язаних з укладанням зовнішньоекономічних договорів (контрактів) про експорт товарів. Дозвіл може бути разовим, генеральним або відкритим;

18) особливі умови – умови, визначені уповноваженим органом у відповідному дозволі або документі про державні гарантії, виходячи з необхідності забезпечення захисту національних інтересів України, дотримання міжнародних зобов'язань, необхідності у контролі передачі товарів кінцевому споживачеві та заявленого кінцевого використання товару;

19) документ про державні гарантії – документ, яким державний орган держави призначення товарів підтверджує взяті зобов'язання імпортера щодо використання в заявлених цілях імпортованих ним товарів, та видається у формі міжнародного імпортного сертифіката, іншого окремого документа, або шляхом підтвердження гарантій, визначених у сертифікаті кінцевого споживача;

20) міжнародний імпортний сертифікат – документ, виданий уповноваженим на це державним органом держави-імпортера, який підтверджує зобов'язання імпортера імпортувати товари до своєї держави, а у разі, якщо товари не будуть до неї імпортовані, не відправляти і не передавати їх в інше місце без дозволу зазначеного державного органу;

21) сертифікат кінцевого споживача – документ, яким кінцевий споживач визначає місце та мету кінцевого використання (встановлення) товарів і гарантує, що ці товари не будуть використані в інших цілях, ніж зазначені в цьому сертифікаті, не будуть реекспортовані у порушення умов/вимог, встановлених країною походження товарів, або передані іншому споживачеві, а також бере на себе інші гарантії (зобов'язання) щодо імпортованих товарів, передбачені умовами зовнішньоекономічного договору (контракту) чи вимогами держави-експортера товару;

22) сертифікат підтвердження доставки – документ, виданий уповноваженим на це державним органом держави-імпортера, який підтверджує, що зазначені в ньому товари доставлено до цієї держави;

23) система внутрішнього контролю – комплекс заходів організаційного, правового, інформаційного та іншого характеру, що виконується суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів з метою дотримання ним законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

Стаття 2. Сфера застосування Закону

1. Дія цього Закону поширюється на діяльність, пов'язану з міжнародними передачами товарів, їх кінцевим використанням, виробниче, науково-технічне та інше кооперування, демонстрування товарів як експонатів на міжнародних виставках та ярмарках з метою рекламування, проведення випробувань, торгівлю та операції з обміну ними.

2. Дія цього Закону не поширюється на:

тимчасове вивезення товарів у зв'язку із заходами, що проводяться за

межами України Збройними Силами України, іншими утвореними відповідно до законів військовими формуваннями, правоохоронними органами або тимчасове ввезення товарів у зв'язку із заходами, що проводяться підрозділами збройних сил інших держав на території України згідно з планом, затвердженим Президентом України, міжнародними договорами, якщо ними визначаються спеціальні механізми контролю за такими переміщеннями товарів;

міжнародні передачі газової, спортивної чи мисливської зброї, зброї, що споряджається гумовими або аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, іншої зброї, на яку поширюється дія дозвільної системи щодо обігу такої зброї, а також складові частини, патрони та боєприпаси до неї;

імпорт спеціальних засобів, що застосовуються під час охорони громадського порядку, за переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України;

тимчасове вивезення, тимчасове ввезення згідно з міжнародними договорами табельної та службово-штатної зброї під час виконання службових обов'язків поліцейськими, військовослужбовцями, іншими особами, які відповідно до законодавства України мають право на носіння такої зброї;

імпорт чи тимчасове ввезення на період проведення антитерористичної операції, операції об'єднаних сил та/або введення воєнного стану відповідно до законодавства спеціальних засобів індивідуального захисту (шоломи, виготовлені відповідно до військових стандартів або технічних умов, чи аналогічних (еквівалентних) національних стандартів та спеціально призначені для них корпуси шоломів, підшоломи та амортизатори/амортизаційні підкладки); бронежилети або захисний одяг, та компоненти для них, виготовлені відповідно до військових стандартів або технічних умов для потреб правоохоронних органів, Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, інших суб'єктів, що здійснюють боротьбу з тероризмом відповідно до закону;

тимчасове вивезення, тимчасове ввезення шоломів, бронежилетів, захисних костюмів їх власниками, призначених для їх персонального захисту.

Стаття 3. Правова основа державного контролю за міжнародними передачами товарів

Правову основу державного контролю за міжнародними передачами товарів становлять Конституція України, цей та інші закони України, акти Президента України і Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, а також міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 4. Міжнародні зобов'язання України у сфері контролю за міжнародними передачами товарів

Міжнародні зобов'язання України у сфері контролю за міжнародними передачами товарів обумовлені участю України у міжнародних договорах і організаціях у сфері нерозповсюдження зброї масового знищення, засобів її доставки, обмеження передач звичайних видів озброєння та відповідних міжнародних режимах експортного контролю.

Якщо міжнародними договорами України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, передбачено інший порядок контролю за міжнародними передачами товарів, ніж порядок визначений цим Законом, застосовуються положення міжнародного договору України.

Положення цієї статті не обмежують право встановлювати законодавством України більш високих стандартів у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів в рамках поступової конвергенції зовнішньої та безпекової політики з положеннями законодавства Європейського Союзу.

Стаття 5. Принципи державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів

Державна політика у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів формується відповідно до таких основних принципів:

пріоритетність національних інтересів України – політичних, економічних та військових, захист яких є необхідним для забезпечення національної безпеки;

обов'язковість виконання міжнародних зобов'язань України щодо нерозповсюдження зброї масового знищення, засобів її доставки, обмеження передач звичайних видів озброєння та встановлення державного контролю за здійсненням міжнародних передач товарів, а також забезпечення здійснення заходів щодо недопущення використання товарів у терористичних та інших протиправних цілях;

законність;

здійснення контролю за міжнародними передачами товарів тільки тією мірою, що необхідна для досягнення його цілей;

узгодження процедур і правил державного контролю за міжнародними передачами товарів з міжнародно-правовими нормами та практикою;

забезпечення взаємодії з міжнародними організаціями та іноземними державами у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів з метою зміцнення міжнародної безпеки і стабільності, у тому числі з метою запобігання розповсюдженню зброї масового знищення та засобів її доставки.

Стаття 6. Процедури державного контролю за міжнародними передачами товарів

Основними процедурами державного контролю за міжнародними передачами товарів є:

ідентифікація товарів;

проведення експертизи у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів;

реєстрація суб'єктів господарювання як суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів;

дослідження походження товарів (в частині встановлення, чи були товари імпортовані у Україну з наданням державних гарантій) та контроль їх кінцевого використання;

державна атестація систем внутрішнього контролю за міжнародними передачами товарів, створених суб'єктами господарювання;

надання або відмова у наданні дозволів на право проведення переговорів, зазначених у статті 18 цього Закону;

надання або відмова у наданні дозволів на право здійснення міжнародних передач товарів;

надання документів про державні гарантії;

здійснення митного контролю та митного оформлення товарів відповідно до законодавства;

контроль за використанням дозволів, документів про державні гарантії, доставкою та кінцевим використанням у заявлених цілях товарів, які були експортовані або імпортовані на підставі цих документів;

попередження правопорушень у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів;

притягнення до відповідальності за порушення вимог законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

Стаття 7. Повноваження органів державної влади у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів

1. Законодавчі основи державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів визначає Верховна Рада України.

2. Загальне керівництво державною політикою у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів відповідно до Конституції України здійснює Президент України.

3. Рада національної безпеки і оборони України координує діяльність та

здійснює контроль за діями органів виконавчої влади у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

4. Кабінет Міністрів України забезпечує здійснення державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів:

1) забезпечує нормативно-правове регулювання питань державного контролю за міжнародними передачами товарів;

2) визначає пріоритетні напрями розвитку системи державного контролю за міжнародними передачами товарів;

3) узагальнює практику застосування законодавства, розробляє пропозиції щодо його вдосконалення та внесення в установленому порядку проектів законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України на розгляд Президентів України та Кабінету Міністрів України;

4) здійснює інші повноваження, визначені цим та іншими законами.

6. Уповноважений орган:

1) забезпечує захист національних інтересів України під час здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів шляхом забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України, пов'язаних з нерозповсюдженням зброї масового знищення, засобів її доставки та обмеженням передач звичайних видів озброєння для недопущення їх застосування у терористичних та інших протиправних цілях;

2) готує пропозиції щодо пріоритетних напрямів розвитку системи державного контролю за міжнародними передачами товарів та подає їх на розгляд центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів;

3) вносить пропозиції щодо забезпечення формування державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів на розгляд центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів;

4) забезпечує підтвердження змісту зобов'язань, зазначених суб'єктами здійснення міжнародних передач товарів у сертифікатах кінцевого споживача, на вимогу іноземного експортера або відповідного державного органу держави експортера, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

5) здійснює міжнародне співробітництво з відповідними органами іноземних держав, міжнародних організацій та міжнародних режимів, учасницею яких є Україна, з питань контролю за міжнародними передачами товарів, нерозповсюдження зброї масового знищення і засобів її доставки та обмеження передач звичайних видів озброєння;

6) бере участь у роботі міжнародних організацій та органів міжнародних режимів, учасницею яких є Україна;

7) бере участь у роботі міжурядових комісій з питань військово-технічного співробітництва;

8) здійснює заходи з виконання рішень Ради Безпеки ООН та рішень Ради національної безпеки і оборони України, що введені в дію указами Президента України відповідно до Закону України "Про санкції", щодо ембарго та санкцій на міжнародні передачі товарів;

9) забезпечує здійснення заходів контролю за міжнародними передачами товарів, передбачених Договором про нерозповсюдження ядерної зброї, Конвенцією про заборону розробки, виробництва, накопичення, застосування хімічної зброї та про її знищення, Конвенцією про заборону розробки, виробництва та накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсинної зброї та про їх знищення, іншими міжнародними зобов'язаннями;

10) сприяє залученню технічної, фінансової та інших видів допомоги від іноземних держав і міжнародних організацій для вдосконалення національної системи державного контролю за міжнародними передачами товарів;

11) готує відповідно до законодавства пропозиції щодо укладення та денонсації міжнародних договорів України, укладає у межах своїх повноважень міжнародні договори України і забезпечує виконання зобов'язань України за міжнародними договорами;

12) надає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері зовнішніх зносин, відомості про експорт та імпорт окремих категорій товарів для інформування міжнародних організацій відповідно до міжнародних зобов'язань України;

13) здійснює взаємодію з суб'єктами господарювання, надає їм методичну допомогу з метою недопущення правопорушень у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів;

14) здійснює інші повноваження, визначені цим та іншими законами.

7. До реалізації державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів залучаються міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, державні органи та правоохоронні органи. Зазначені органи за запитом уповноваженого органу в межах своїх повноважень беруть

участь у проведенні експертизи у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів відповідно до завдань, визначених у частині третій статті 14 цього Закону.

8. Уповноважений орган безпосередньо або спільно з міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, державними органами сприяє здійсненню діяльності, пов'язаної з міжнародною передачею товарів, коли це відповідає національним інтересам України, або відмовляє у видачі дозволів або документів про державні гарантії у разі, коли це суперечить національним інтересам України, її міжнародним зобов'язанням, цілям боротьби з тероризмом, а також у разі, коли є підстави вважати, що зазначені товари належать до зброї масового знищення або призначені для створення такої зброї, засобів її доставки, або за відсутності належних гарантій (зобов'язань) щодо кінцевого використання товарів.

Розділ II

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ ЗА МІЖНАРОДНИМИ ПЕРЕДАЧАМИ ТОВАРІВ

Стаття 8. Списки товарів, міжнародні передачі яких підлягають державному контролю

1. Найменування та опис товарів військового призначення та товарів подвійного використання вносяться до списків товарів військового призначення або товарів подвійного використання (далі – списки товарів), які затверджуються Кабінетом Міністрів України.

2. Списки товарів складаються з урахуванням:

контрольних переліків товарів, міжнародні передачі яких контролюються в рамках відповідних міжнародних режимів, членом яких є Україна;

необхідності запобігання розповсюдження зброї масового знищення та засобів її доставки, обмеження передач звичайних видів озброєння, запобігання використання товарів в терористичних, незаконних військових та інших протиправних цілях;

необхідності забезпечення контролю в односторонньому порядку, виходячи з інтересів національної безпеки, зовнішньої політики та протидії тероризму;

необхідності дотриманням прав людини та громадської безпеки.

3. Уповноважений орган залучає до складання списків товарів в межах їх компетенції міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, державні органи, правоохоронні органи та заклади, підпорядковані таким органам. До складання списків товарів можуть залучатися представники підприємств, наукових установ, організацій, а також їх об'єднань.

Стаття 9. Порядок здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення

1. Порядок здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення затверджується Кабінетом Міністрів України залежно від товарів та видів їх міжнародних передач.

2. Міжнародні передачі товарів військового призначення здійснюються за дозволом.

3. Передача на території України іншому кінцевому споживачеві товарів військового призначення, які були імпортовані в Україну, здійснюється за письмовим погодженням уповноваженого органу, а також згодою експортера таких товарів, якщо отримання такої згоди передбачено у документі про державні гарантії або сертифікаті кінцевого споживача.

Для отримання погодження уповноваженого органу щодо передачі на території України іншому кінцевому споживачеві імпортованих товарів військового призначення кінцевий споживач цих товарів, який має намір передати їх іншому кінцевому споживачеві, надсилає до уповноваженого органу лист із обґрунтуванням підстав (необхідності) такої передачі, до якого додаються документ, що підтверджує згоду іноземного експортера на подальшу передачу товару іншому кінцевому споживачеві на території України (у разі необхідності), оригінал сертифіката кінцевого споживача, оформленого новим кінцевим споживачем, якому передаються товари, відомості про раніше оформлені для імпорту цих товарів дозвіл, сертифікат кінцевого споживача та документ про державні гарантії. Якщо постачання товарів кінцевому споживачеві здійснюється через посередників, також додаються документи, які підтверджують право посередника на постачання товару кінцевому споживачеві та зобов'язання кожного посередника щодо передачі товару іншому посереднику або кінцевому споживачеві.

4. Передача іншому кінцевому споживачеві товарів військового призначення, експортованих з України, здійснюється за письмовою згодою уповноваженого органу та експортера цих товарів. Для одержання зазначеної письмової згоди український експортер товарів надсилає до уповноваженого органу лист із стислим викладенням мети звернення, до якого додаються засвідчена в установленому порядку керівником цього суб'єкта копія сертифіката кінцевого споживача або іншого документа, що містить зобов'язання та гарантії стосовно використання цих товарів, оформленого новим кінцевим споживачем, якому передаються товари, а також відомості про відповідні документи, що раніше були оформлені стосовно цих товарів і передбачають можливість їх подальшої передачі іншому кінцевому споживачеві.

5. Припинення процедур державного контролю товарів, використаних

(знищених) під час проведення демонстрації або випробувань здійснюється митними органами на підставі погодження уповноваженого органу, отриманого з використанням механізму "єдиного вікна" відповідно до Митного кодексу України. Зазначене погодження здійснюється на підставі документа, засвідченого уповноваженим органом держави, на території якої відбулася демонстрація або випробування.

Стаття 10. Порядок здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів подвійного використання

1. Порядок здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів подвійного використання затверджується Кабінетом Міністрів України залежно від товарів та видів їх міжнародних передач.

2. Експорт (реекспорт), тимчасове вивезення товарів подвійного використання, здійснюються за дозволом.

3. Імпорт, тимчасове ввезення та транзит окремих категорій товарів подвійного використання, визначених Кабінетом Міністрів України, здійснюються за дозволом.

4. Тимчасове ввезення товарів подвійного використання з метою надання іноземному суб'єкту послуг щодо цих товарів (в тому числі зі складання, випробування, тестування, ремонту, включаючи авторський та гарантійний нагляд, технічного обслуговування, модифікації, модернізації, експлуатації, продовження ресурсу) та експорт таких послуг разом із поверненням ввезених товарів здійснюється за відповідними дозволами.

5. Передача на території України іншому кінцевому споживачеві товарів подвійного використання, які були імпортовані в Україну за дозволом або з наданням документа про державні гарантії чи сертифіката кінцевого споживача, зміст якого підтверджений уповноваженим органом, здійснюється за письмовим погодженням цього органу, а також згодою експортера таких товарів, якщо отримання такої згоди передбачено у документі про державні гарантії або сертифікаті кінцевого споживача, зміст якого підтверджений уповноваженим органом.

Для отримання погодження уповноваженого органу щодо передачі на території України іншому кінцевому споживачеві імпортованих товарів подвійного використання кінцевий споживач цих товарів, який має намір передати їх іншому кінцевому споживачеві, надсилає до уповноваженого органу лист із обґрунтуванням підстав (необхідності) такої передачі, до якого додаються документ, що підтверджує згоду іноземного експортера на подальшу передачу товару іншому кінцевому споживачеві на території України (у разі необхідності), оригінал сертифіката кінцевого споживача, оформленого новим кінцевим споживачем, якому передаються товари, відомості про раніше оформлені для

імпорту цих товарів дозвіл, сертифікат кінцевого споживача та документ про державні гарантії. Якщо постачання товарів кінцевому споживачеві здійснюється через посередників, також додаються документи, які підтверджують право посередника на постачання товару кінцевому споживачеві та зобов'язання кожного посередника щодо передачі товару іншому посереднику або кінцевому споживачеві.

6. Передача іншому кінцевому споживачеві товарів подвійного використання, експортованих з України, здійснюється за письмовою згодою уповноваженого органу та експортера цих товарів. Для одержання зазначеної письмової згоди український експортер товарів надсилає до уповноваженого органу лист із стислим викладенням мети звернення, до якого додаються засвідчена в установленому порядку керівником цього суб'єкта копія сертифіката кінцевого споживача або іншого документа, що містить зобов'язання та гарантії стосовно використання цих товарів, оформленого новим кінцевим споживачем, якому передаються товари, а також відомості про відповідні документи, що раніше були оформлені стосовно цих товарів і передбачають можливість їх подальшої передачі іншому кінцевому споживачеві.

Стаття 11. Особливості застосування державного контролю за міжнародними передачами товарів, які не внесені до списків товарів, міжнародні передачі яких підлягають державному контролю

1.3 метою забезпечення захисту національних інтересів України, дотримання нею міжнародних зобов'язань, запобігання розповсюдженню зброї масового знищення та засобів її доставки, контролю передач звичайних видів озброєння, запобігання використанню будь-яких товарів в терористичних, незаконних військових та інших протиправних цілях державний контроль може здійснюватися стосовно товарів, незалежно від того внесені вони до списків чи ні (далі – інші товари), шляхом застосування відповідних процедур державного контролю за міжнародними передачами товарів у випадках:

реекспорту, тимчасового вивезення – якщо такі товари раніше були імпортовані в Україну з наданням документа про державні гарантії;

експорту (реекспорту), тимчасового вивезення – у випадках застосування процедур державного контролю за міжнародними передачами товарів відповідно до частин третьої та четвертої цієї статті;

імпорту – якщо вимогою іноземного експортера товарів або відповідного державного органу іноземної держави експортера цих товарів є надання документа про державні гарантії або сертифіката кінцевого споживача, зміст якого підтверджений уповноваженим органом.

Такі міжнародні передачі здійснюються за дозволом уповноваженого органу.

2. У разі виявлення або отримання міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, державними органами, правоохоронними органами або суб'єктами господарювання інформації про наміри або можливість повного чи часткового використання у будь-яких державах або іноземними суб'єктами інших товарів для розроблення, виробництва, складання, випробування, ремонту, технічного обслуговування, модифікації, модернізації, експлуатації, управління, зберігання, виявлення, ідентифікації, розповсюдження зброї масового знищення, засобів її доставки, для терористичних, інших протиправних цілей чи сприяння діяльності іноземних суб'єктів, що може нести загрозу міжнародній безпеці чи національній безпеці України, або, що такі товари можуть бути використані в державах, щодо яких встановлено ембарго на постачання товарів військового призначення, або іноземними суб'єктами, стосовно яких застосовано санкції, у цілях, пов'язаних з військовим кінцевим використанням, зазначені органи та суб'єкти зобов'язані поінформувати про це уповноважений орган, який на підставі зазначеної інформації приймає рішення щодо застосування до таких товарів процедури державного контролю за міжнародними передачами товарів.

3. Суб'єкт господарювання зобов'язаний звернутися до уповноваженого органу за отриманням разового дозволу на право здійснення експорту або тимчасового вивезення інших товарів у випадку, якщо він повідомлений уповноваженим органом або йому стало відомо іншим шляхом про можливість повного чи часткового використання таких товарів:

для розроблення, виробництва, складання, випробування, ремонту, технічного обслуговування, модифікації, модернізації, експлуатації, управління, зберігання, виявлення, ідентифікації або розповсюдження зброї масового знищення, засобів її доставки або використання цих товарів у терористичних чи інших протиправних цілях;

для військового кінцевого використання у державах, щодо яких встановлене ембарго на постачання товарів військового призначення, або іноземними суб'єктами, стосовно яких застосовано санкції.

4. Зазначені у цій статті міжнародні передачі інших товарів, а також передача зазначених товарів, які були експортовані з України за дозволом, іншому кінцевому споживачеві здійснюються у порядку, встановленому для товарів подвійного використання.

Стаття 12. Обмін інформацією у процесі здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів

1. Уповноважений орган має право отримувати безоплатно від юридичних та фізичних осіб інформацію, необхідну для здійснення повноважень у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, використовувати її та здійснювати міжнародний обмін цією інформацією.

2. Інформація про міжнародні передачі товарів, отримана у процесі здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів, в тому числі в рамках міжнародного обміну такою інформацією, використовується виключно в цілях зазначеного контролю, захисту національних інтересів та державної безпеки України.

Стаття 13. Електронна система у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів

1. Електронна система у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів (далі – електронна система) – це інформаційно-телекомунікаційна система, що забезпечує дотримання вимог щодо міжнародних передач товарів, визначених цим Законом, автоматизацію процедур державного контролю за міжнародними передачами товарів та надання в електронній формі адміністративних послуг у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

Держателем та адміністратором електронної системи є уповноважений орган.

2. Користувачами електронної системи є міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, державні органи, уповноважені згідно із законодавством здійснювати заходи у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, та суб'єкти господарювання, державні замовники у сфері оборони, військові формування, правоохоронні органи, органи та підрозділи цивільного захисту України, які мають намір здійснювати або здійснюють міжнародні передачі товарів.

3. Доступ користувачів до електронної системи забезпечується її адміністратором з використанням засобів захисту інформації відповідно до законодавства.

4. Електронна система призначена для:

збереження, накопичення, систематизації, обробки та захисту відомостей про суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів, про видані дозволи, документи про державні гарантії або про відмови у видачі таких документів та про здійснені міжнародні передачі товарів на підставі зазначених документів;

надання в електронній формі адміністративних послуг у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів;

ідентифікації та автентифікації користувачів електронної системи, які подають до держателя цієї системи документи в електронній формі;

здійснення службового листування та обміну інформацією з питань державного контролю за міжнародними передачами товарів;

ведення справ в електронній формі та створення їх електронного архіву;

можливості здійснювати держателем електронної системи автоматизованої масової розсилки інформаційних повідомлень визначеним групам користувачів;

контролю за сплатою адміністративного збору за надання адміністративних послуг у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів;

здійснення інших процедур, визначених цим Законом та іншими нормативно-правовими актами у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

5. Оформлення держателем електронної системи результатів надання адміністративних послуг у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, створення і передача документів, пов'язаних з наданням (отриманням) адміністративних послуг та контролем за їх використанням, службове листування, обмін інформацією та створення і передача інших документів, визначених цим Законом, здійснюється з використанням електронної ідентифікації відповідно до законодавства.

6. Інформація та відомості, що містяться у документах, пов'язаних з наданням адміністративних послуг у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів та контролем за їх використанням, які надходять до держателя електронної системи у паперовій формі, вноситься до електронної системи її держателем.

7. Інформація та відомості, внесені до електронної системи, захищаються відповідно до вимог законодавства у сфері захисту інформації.

8. Порядок функціонування та використання електронної системи, визначається Кабінетом Міністрів України.

9. Електронна система забезпечує можливість обміну інформацією з відповідними інформаційно-телекомунікаційними системами інших державних органів, установ та організацій.

Стаття 14. Державна експертиза у сфері контролю за міжнародними передачами товарів

1. Державна експертиза у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів (далі – експертиза) проводиться уповноваженим органом для вирішення питання про можливість надання відповідних дозволів, документів про державні гарантії, можливість проведення реєстрації суб'єктів господарювання як суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів або надання таким суб'єктам, державним замовникам у сфері оборони повноважень на право здійснення експорту, імпорту товарів військового призначення. Експертиза, у залежності від її завдань, може бути попередньою та основною.

Експертиза може бути проведена повторно або додатково.

Повторно експертиза проводиться у разі порушення встановлених вимог і

правил під час попередньої чи основної експертизи або на вимогу замовника експертизи за наявності обґрунтованих претензій до висновків попередньої та основної експертизи.

Додатково експертиза проводиться, якщо виявлено обставини, які впливають або можуть вплинути на результат попередньої та основної експертизи.

2. Уповноважений орган, у разі визначеної ним необхідності, залучає до проведення експертизи міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, для вирішення завдань, визначених частиною третьою цієї статті державні органи, правоохоронні органи, підприємства, установи, організації всіх форми власності, експертів, які володіють знаннями у відповідній галузі, крім тих, що заінтересовані у результатах експертизи.

Для цілей проведення експертизи уповноважений орган має право безоплатно отримувати від міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних органів, правоохоронних органів, підприємств, установ, організацій всіх форм власності інформацію з питань, віднесених до їхньої компетенції.

3. Основними завданнями експертизи є:

1) оцінка стану забезпечення захисту інтересів національної безпеки, дотримання міжнародних зобов'язань України, пов'язаних з нерозповсюдженням зброї масового знищення, засобів її доставки та обмеженням передач звичайних озброєнь, а також заходів щодо недопущення використання зазначених товарів у терористичних та інших протиправних цілях;

2) оцінка значення експорту товарів в частині, що стосується можливості створення в державі, яка є кінцевим споживачем цих товарів, зброї масового знищення або засобів її доставки, звичайних видів озброєння, військової та спеціальної техніки чи використання з метою сприяння діяльності іноземних суб'єктів, що може нести загрозу національним інтересам України або придбання будь-яких товарів, що можуть бути використані у створенні зброї масового знищення чи засобів її доставки або використання зазначених товарів у терористичних та інших протиправних цілях;

3) ідентифікація товарів – визначення належності найменувань та описів товарів, поданих на експертизу, до найменувань та описів товарів, внесених до списків товарів;

4) визначення походження товарів у суб'єкта господарювання, які він має намір експортувати з метою встановлення чи імпортувалися ці товари з наданням документа про державні гарантії;

5) перевірка наявності гарантій щодо доставки товарів заявленому кінцевому споживачу та їх використання у заявлених цілях;

6) оцінка стану додержання суб'єктами здійснення міжнародних передач товарів законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, встановлення наявності в них відповідних систем внутрішнього контролю та організаційних документів, які регламентують роботу цих систем;

7) визначення порядку та умов здійснення міжнародних передач товарів;

8) визначення можливості видачі дозволів або доцільності скасування чи зупинення дії виданих дозволів;

9) визначення можливості надання документів про державні гарантії або потреби у відкликанні цих документів;

10) визначення можливості проведення реєстрації суб'єктів господарювання як суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів;

11) визначення можливості надання суб'єктам господарювання повноважень на право здійснення експорту, імпорту товарів військового призначення;

12) перевірка дотримання вимог законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів за результатами аналізу звітів про використання дозволів;

13) оцінка належності товарів до матеріальних носіїв секретної інформації та грифу секретності цих носіїв.

4. Строк проведення експертизи не може перевищувати 20 робочих днів від дня надходження до уповноваженого органу всіх документів, необхідних для проведення такої експертизи. До зазначеного строку не зараховується час, необхідний для здійснення уповноваженим органом заходів, передбачених частиною другою цієї статті.

5. Порядок проведення експертизи визначається Кабінетом Міністрів України.

6. Попередня ідентифікація товарів та здійснення необхідних заходів, пов'язаних з отриманням дозволів на право здійснення міжнародних передач цих товарів є обов'язком суб'єкта господарювання, а також суб'єктів, яким може надаватися дозвіл відповідно до частини другої статті 20 цього Закону.

Результати попередньої ідентифікації товарів оформлюються у вигляді довідки щодо попередньої ідентифікації товарів, яка враховується під час проведення експертизи у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів. Форма довідки щодо попередньої ідентифікації товарів встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

7. Відповідно до заяви суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів за

формою, визначеною центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів; уповноважений орган, проводить попередню експертизу конкретних товарів, визначених цим суб'єктом. У такому випадку разом із заявою до уповноваженого органу надсилаються такі документи:

довідка щодо попередньої ідентифікації відповідних товарів, а у разі, якщо передбачається здійснення міжнародних передач технологій чи послуг, до зазначеної довідки додається анотований опис таких технологій чи послуг, у якому зазначається короткий зміст кожної технології, програмного забезпечення та послуги, їх призначення (мета) та очікувані результати;

довідка щодо належності (неналежності) товарів, до матеріальних носіїв секретної інформації (матеріальних носіїв інформації, що містять державну таємницю) та ступеня секретності цієї інформації (ступеня секретності таких товарів) за формою, визначеною центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

8. Попередня експертиза за конкретними товарами не може перевищувати 30 робочих днів з дня надходження до уповноваженого органу всіх необхідних документів.

У разі, якщо подані для попередньої експертизи документи не відповідають встановленій формі або містять неповні відомості та (або) не надано необхідних документів або відомостей розгляд заяви зупиняється, а уповноважений орган протягом трьох робочих днів інформує заявника про необхідність подання нової заяви та (або) необхідних документів або відомостей, оформлених належним чином. Якщо протягом місяця від дня зазначеного інформування нові документи або відомості від заявника не надійшли, заява вважається відхиленою та розгляду не підлягає.

9. За обґрунтованим зверненням суб'єкта господарювання розгляд його заяви щодо попередньої експертизи товарів може бути відкладено уповноваженим органом, але не більше ніж на два місяці.

10. Здійснення попередньої експертизи товарів є платною адміністративною послугою у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

Розділ III

ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ, ПОВ'ЯЗАНОЮ З МІЖНАРОДНИМИ ПЕРЕДАЧАМИ ТОВАРІВ

Стаття 15. Реєстрація суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів

1. Суб'єкти господарювання України, які мають намір здійснювати міжнародні передачі товарів, реєструються як суб'єкти здійснення міжнародних

передач товарів в уповноваженому органі шляхом подання відповідної заяви та документів, необхідних для проведення попередньої експертизи товарів.

Заява про реєстрацію суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів може бути подана суб'єктом господарювання у паперовій формі або електронній формі з використанням електронної системи.

Форма заяви про реєстрацію та порядок проведення реєстрації суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

Уповноважений орган здійснює перевірку відомостей, зазначених у заяві, приймає рішення щодо можливості проведення реєстрації та не пізніше наступного робочого дня за днем прийняття відповідного рішення інформує про нього суб'єкта господарювання.

Відомості про зареєстрованих суб'єктів господарювання вносяться уповноваженим органом до реєстру суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів.

2. Строк розгляду уповноваженим органом заяви про реєстрацію суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів та прийняття рішення про реєстрацію або відмову у реєстрації не може перевищувати 10 робочих днів з дня надходження до уповноваженого органу всіх необхідних документів.

3. Строк дії реєстрації становить п'ять років, після чого підлягає продовженню у порядку здійснення реєстрації.

4. У разі зміни відомостей про суб'єкта господарювання, зареєстрованого як суб'єкт здійснення міжнародних передач товарів, зазначених у ЄДРПОУ, цей суб'єкт протягом п'яти робочих днів від дня таких змін інформує про них уповноважений орган.

5. У реєстрації відмовляється у разі наявності в заяві про реєстрацію або документах, поданих для проведення експертизи товарів, недостовірної інформації.

6. Реєстрація скасовується уповноваженим органом у разі встановлення, що вона здійснена на підставі недостовірних даних, а також у випадку застосування санкцій, визначених частиною першою статті 29 цього Закону.

Скасування реєстрації тягне за собою припинення дії відповідних дозволів на право здійснення міжнародних передач товарів, що діють на день скасування реєстрації.

Скасування реєстрації суб'єкта господарювання як суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів не звільняє цього суб'єкта від обов'язків, визначених цим Законом, які виникли в період дії такої реєстрації, та відповідальності за

порушення законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

7. Реєстр суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів є складовою електронної системи у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів і ведеться уповноваженим органом.

Відомості, що містяться у реєстрі суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів, надаються у вигляді:

документів у паперовій та електронній формі, що містяться в реєстраційній справі;

витягів у паперовій та електронній формі, що містять відомості, актуальні на момент запиту або на визначену дату.

Витяг з реєстру суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів, що підтверджує факт реєстрації суб'єкта, видається уповноваженим органом в паперовому вигляді або електронному з використанням електронної системи на запит зареєстрованого суб'єкта або міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, державного органу чи правоохоронного органу.

Витяг з реєстру суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів видається у строк, що не перевищує двох робочих днів.

За видачу витягу з реєстру суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів справляється плата (адміністративний збір).

Порядок надання відомостей з реєстру суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів та форма витягу з реєстру встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

8. Здійснення реєстрації суб'єктів господарювання як суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів є платною адміністративною послугою у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

Стаття 16. Система внутрішнього контролю

1. З метою забезпечення виконання вимог законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів на всіх етапах здійснення міжнародних передач товарів, належного виконання заходів для проведення перевірок доставки та кінцевого використання товарів, забезпечення зберігання документів, пов'язаних з такими передачами, подання звітів або інформації, зазначених у частині першій статті 23 цього Закону, суб'єкт здійснення міжнародних передач товарів, створює систему внутрішнього контролю згідно з рекомендаціями уповноваженого органу, який сприяє створенню такої системи, надає цьому суб'єкту інформаційно-методичну допомогу у її створенні та проводить державну атестацію створеної системи.

2. Створення та державна атестація системи внутрішнього контролю за міжнародними передачами товарів є обов'язковою для суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів, який має намір:

здійснювати експорт, імпорт товарів військового призначення з використанням повноважень, визначених у статті 17 цього Закону;

отримати та використовувати генеральні або відкриті дозволи на міжнародні передачі товарів.

3. Для державної атестації системи внутрішнього контролю суб'єкт здійснення міжнародних передач товарів подає до уповноваженого органу відповідну заяву (далі – заява про атестацію) у паперовій формі або у формі електронного документа з використанням електронної системи, яка містить відомості, що підтверджують наявність у цього суб'єкта зазначеної системи та належний рівень її функціонування. Форма заяви про атестацію визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

Разом із заявою про атестацію подаються засвідчені в установленому порядку копії організаційно-розпорядчих документів або електронні копії оригіналів паперових документів (фотокопії), які підтверджують створення суб'єктом системи внутрішнього контролю та забезпечують її функціонування.

4. Строк розгляду заяви про атестацію та прийняття рішення щодо можливості проведення атестації становить 20 робочих днів з дня надходження всіх необхідних документів.

За обґрунтованим зверненням суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів розгляд його заяви про атестацію може бути продовжено уповноваженим органом, але не більше ніж на два місяці.

5. У разі, якщо подана заява про атестацію не відповідає встановленій формі або містить неповні відомості, або разом із нею не надано всіх необхідних документів розгляд заяви зупиняється, а уповноважений орган протягом трьох робочих днів письмово або з використанням електронної системи інформує суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів про необхідність подання нової заяви та (або) необхідних документів. Якщо протягом місяця від дня зазначеного інформування нова заява про атестацію, оформлена належним чином, та (або) всі необхідні документи, до уповноваженого органу не надійшли, заява про атестацію вважається відхиленою та розгляду не підлягає.

6. Уповноважений орган проводить атестацію систем внутрішнього контролю, створених суб'єктами здійснення міжнародних передач товарів, та видає їм відповідні свідоцтва (далі – свідоцтво про атестацію) у паперовій формі або у формі електронного документа з використанням електронної системи.

7. Порядок проведення державної атестації систем внутрішнього контролю та форма свідоцтва про атестацію визначаються Кабінетом Міністрів України.

8. Строк дії свідоцтва про атестацію не може перевищувати п'яти років.

9. У видачі свідоцтва про атестацію відмовляється уповноваженим органом у разі наявності у заяві про атестацію та документах, наданих разом із нею, недостовірних відомостей.

10. У разі зміни відомостей, зазначених у ЄДРПОУ, про суб'єкта господарювання, який має діюче свідоцтво про атестацію, цей суб'єкт протягом п'яти робочих днів від дня таких змін інформує про них уповноважений орган.

11. Свідоцтво про атестацію втрачає чинність у разі:

закінчення строку його дії;

скасування реєстрації суб'єкта господарювання як суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів;

якщо суб'єкт господарювання не надав протягом п'яти робочих днів до уповноваженого органу інформацію, зазначену у частині десятій цієї статті.

12. Свідоцтво про атестацію скасовується уповноваженим органом у разі:

встановлення, що свідоцтво видано на підставі недостовірних даних, наданих суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів;

систематичного (повторне вчинення протягом року) порушення суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, відповідальність за які визначена у статті 27 цього Закону;

якщо суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів не усунені недоліки щодо функціонування створеної ним системи внутрішнього контролю у строки та у спосіб, визначені у звіті, зазначеному у частині тринадцятій цієї статті.

13. Уповноважений орган має право здійснювати виїзні перевірки наявності та рівня функціонування систем внутрішнього контролю, які проводяться з метою встановлення фактичної відповідності діяльності визначеного підрозділу суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів та його персонального складу або діяльності відповідальної за цей напрям роботи посадової особи суб'єкта визначеним завданням щодо забезпечення виконання вимог законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

Виїзні перевірки наявності та рівня функціонування систем внутрішнього контролю проводяться у таких випадках:

виникнення під час прийняття рішення щодо можливості державної атестації системи внутрішнього контролю необхідності у підтвердженні факту

наявності та функціонування такої системи;

вчинення суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів, порушень законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, визначених статтею 27 цього Закону.

Виїзні перевірки наявності та рівня функціонування систем внутрішнього контролю проводяться уповноваженими посадовими особами уповноваженого органу або утвореними ним з цією метою міжвідомчими комісіями, до складу яких включаються в межах їх компетенції представники відповідних міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та державних органів (за згодою їх керівників). План перевірки затверджується уповноваженим органом.

Виїзні перевірки наявності та рівня функціонування систем внутрішнього контролю проводяться за умови повідомлення уповноваженим органом у письмовій формі або у формі електронного документа з використанням електронної системи суб'єкта господарювання не пізніше як за п'ять робочих днів до дня проведення цього заходу.

Строк проведення виїзної перевірки наявності та рівня функціонування систем внутрішнього контролю не може перевищувати п'ять робочих днів.

За результатом виїзної перевірки уповноваженим органом складається звіт про встановлення факту наявності (відсутності) та належного (неналежного) рівня функціонування системи внутрішнього контролю. У такому звіті зазначаються рекомендації суб'єкту здійснення міжнародних передач товарів щодо усунення виявлених недоліків функціонування системи внутрішнього контролю та встановлюється строк усунення таких недоліків.

Стаття 17. Повноваження на право здійснення експорту та імпорту товарів військового призначення

1. Для здійснення експорту, імпорту товарів військового призначення суб'єкти здійснення міжнародних передач товарів повинні отримати від Кабінету Міністрів України відповідні повноваження, крім випадків, визначених частиною десятою цієї статті.

2. Для отримання повноважень суб'єкт здійснення міжнародних передач товарів подає до уповноваженого органу заяву про отримання повноважень у паперовій формі або у формі електронного документа з використанням електронної системи. Форма заяви про отримання повноважень та інструкція щодо заповнення заяви затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

Якщо під час опрацювання заяви про отримання повноважень встановлено, що вона містить неповні відомості або не відповідає встановленій формі розгляд

питання про можливість надання повноважень тимчасово зупиняється, а уповноважений орган протягом трьох робочих днів інформує суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів про виявлені недоліки, необхідність їх усунення та повторного подання заяви. Якщо протягом місяця з дня зазначеного інформування виправлена заява до уповноваженого органу від суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів не надійшла, розгляд питання про можливість надання такому суб'єкту повноважень не відновлюється, а заява вважається відхиленою.

3. Заява про отримання повноважень також відхиляється у разі:

якщо вона містить недостовірні відомості;

наявності факту притягнення протягом року суб'єкта, який надіслав заяву, до відповідальності за порушення законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, визначені у підпунктах 1, 4, 5 частини першої статті 27 цього Закону;

перебування суб'єкта господарювання у процесі реорганізації чи ліквідації або у процесі провадження у справі про банкрутство.

4. У разі наявності провадження у справі про порушення суб'єктом, який надіслав заяву, законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, визначені статтею 27 цього Закону, розгляд заяви про отримання повноважень тимчасово зупиняється до прийняття рішення за відповідною справою.

5. Суб'єкт господарювання, у якого відбулася зміна найменування або організаційно-правової форми, не може використовувати раніше надані йому повноваження до внесення відповідних змін щодо наданих Кабінетом Міністрів України повноважень, крім випадків, визначених Кабінетом Міністрів України. З метою внесення таких змін суб'єкт господарювання звертається до уповноваженому органу у порядку, встановленому у частині другій цієї статті.

6. За рішенням Кабінету Міністрів України суб'єкт здійснення міжнародних передач товарів позбавляється наданих йому повноважень у разі:

виникнення обставин, що можуть призвести або призвели до заподіяння шкоди національним інтересам або порушенню міжнародних зобов'язань України, в тому числі у результаті вчинення суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів правопорушень, визначених підпунктами 1, 4, 5 частини першої статті 27 цього Закону, пов'язаних з експортом чи імпортом товарів військового призначення;

скасування або втрати чинності реєстрацією суб'єкта господарювання як суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів;

встановлення фактів, які свідчать, що повноваження надано на підставі недостовірних даних;

скасування або втрати чинності свідоцтвом про державну атестацію системи внутрішнього контролю, створеної суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів;

визнання суб'єкта господарювання банкрутом;

припинення в установленому законодавством порядку діяльності суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів.

7. Порядок надання та позбавлення повноважень визначається Кабінетом Міністрів України.

Строк дії повноважень встановлюється Кабінетом Міністрів України на період до п'яти років та продовжується автоматично на кожні наступні п'ять років у разі неподання уповноваженим органом чи іншими центральними органами виконавчої влади Кабінетові Міністрів України мотивованого клопотання про припинення таких повноважень.

8. Позбавлення повноважень тягне за собою припинення дії відповідних дозволів на право здійснення експорту або імпорту товарів військового призначення, що діють на день позбавлення повноважень.

9. Суб'єкти господарювання, яких позбавлено повноважень, можуть подати до уповноваженого органу заяву про отримання повноважень лише після усунення причин, через які їх було позбавлено повноважень.

10. Без отримання повноважень може здійснюватися імпорт запасних частин, компонентів, матеріалів, програмного забезпечення виробничого обладнання та технологій для виробництва, ремонту (продовження терміну експлуатації), модернізації виробів військового призначення суб'єктами господарювання, які є розробниками або виробниками таких виробів або які здійснюють такий ремонт чи модернізацію.

Стаття 18. Проведення переговорів, пов'язаних з укладанням зовнішньоекономічних договорів (контрактів) стосовно експорту товарів

1. Переговори з іноземним суб'єктом, пов'язані з укладанням зовнішньоекономічних договорів (контрактів) стосовно здійснення експорту товарів, на поставки яких до відповідної іноземної держави встановлено часткове ембарго, крім випадків, коли такі переговори проводяться з Місіями Організації Об'єднаних Націй та пов'язані зі здійсненням експорту товарів для їх забезпечення, якщо такий експорт не суперечить резолюціям Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй, проводяться тільки за умови отримання дозволу уповноваженому органу на їх проведення.

2. Порядок державного контролю за проведенням переговорів, зазначених у частині першій цієї статті, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 19. Особливі вимоги щодо укладання зовнішньоекономічних договорів

(контрактів) стосовно міжнародних передач товарів

1. Зовнішньоекономічні договори (контракти) стосовно міжнародних передач товарів укладаються суб'єктами господарювання з іноземними суб'єктами, які згідно із законодавством держави, де вони зареєстровані, мають право на здійснення відповідної діяльності, пов'язаної з міжнародними передачами таких товарів, з урахуванням вимог щодо укладання таких договорів (контрактів), установлених цим Законом.

2. Зовнішньоекономічні договори (контракти) щодо здійснення експорту або імпорту товарів військового призначення укладаються суб'єктами господарювання, яким надано повноваження на право здійснення експорту, імпорту товарів військового призначення, крім випадків, визначених у частині десятій статті 17 цього Закону.

3. Суб'єкти господарювання під час укладання зовнішньоекономічних договорів (контрактів) щодо здійснення експорту товарів незалежно від місця та обставин їх укладення зобов'язані дотримуватися вимог законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, у тому числі, включати до цих договорів (контрактів):

1) відомості про найменування та кількість товарів, їх кінцевого споживача та мету кінцевого використання;

2) положення про зобов'язання іноземного суб'єкта - кінцевого споживача не реекспортувати і не передавати будь-кому отримані товари без отримання письмової згоди на це експортера цих товарів та письмового погодження уповноваженого органу;

3) положення щодо:

набрання зовнішньоекономічним договором (контрактом) чинності після отримання експортером та імпортером відповідних дозволів (ліцензій);

охорони прав інтелектуальної власності або визначення обсягу та порядку переходу такого права до іноземного суб'єкта (включається тільки у разі експорту технологій, у тому числі як результатів науково-дослідних, дослідно-конструкторських та інших видів робіт).

У випадку, якщо зовнішньоекономічні договори (контракти) щодо здійснення експорту товарів укладаються в рамках міждержавних або міжурядових договорів України, які передбачають здійснення експорту товарів, а порядок поставок товарів у рамках таких міжнародних договорів та переліки підприємств, які експортують товари, визначені актами Кабінету Міністрів України, відповідні відомості та положення про зобов'язання іноземного суб'єкта можуть до зазначених зовнішньоекономічних договорів (контрактів) не включатися.

4. Суб'єкту господарювання забороняється укласти зовнішньоекономічні договори (контракти) стосовно міжнародних передач товарів або брати участь у їх виконанні в будь-який інший спосіб, ніж це передбачено цим Законом, якщо йому стало відомо, що такі товари можуть бути використані іноземною державою або іноземним суб'єктом з метою створення зброї масового знищення чи засобів її доставки або у терористичних та інших цілях, заборонених національним законодавством.

5. Суб'єкт господарювання зобов'язаний відмовитися від виконання зовнішньоекономічного договору (контракту) стосовно здійснення міжнародної передачі будь-якого товару та протягом двох днів поінформувати про це уповноважений орган, якщо йому стало відомо, що товар буде використано в інших цілях або іншим кінцевим споживачем, ніж це було визначено в такому договорі (контракті) чи пов'язаних з ним документах, на підставі яких отримано дозвіл або документ про державні гарантії.

Стаття 20. Дозволи на право здійснення міжнародних передач товарів та їх отримання

1. Дозвіл оформлюється уповноваженим органом як разовий, генеральний або відкритий.

2. Разовий дозвіл надається суб'єкту здійснення міжнародних передач товарів для проведення переговорів, визначених у статті 18 цього Закону, або для здійснення конкретної міжнародної передачі товару визначеному кінцевому споживачеві згідно із зовнішньоекономічними договорами (контрактами) або міжнародними договорами України.

Разовий дозвіл може надаватися іноземному суб'єкту для здійснення тимчасового ввезення товарів подвійного використання відповідно до міжнародних договорів, укладених від імені України чи Уряду України, або транзиту товарів територією України, тимчасового ввезення товарів на територію України для їх демонстрування як експонатів на міжнародних виставках та ярмарках, проведення випробувань.

Разовий дозвіл може надаватися державному замовнику у сфері оборони, військовому формуванню, правоохоронному органу, органу та підрозділу цивільного захисту України для здійснення імпорту або тимчасового ввезення чи тимчасового вивезення товарів.

У разовому дозволі зазначаються найменування товару, його кількість та вартість, особливі умови, назва іноземного суб'єкта, держави призначення або походження цього товару, його кінцевого споживача та строк подання до уповноваженого органу звітів або інформації, визначених у частині першій статті 23 цього Закону.

Разовий дозвіл є дійсним протягом дії відповідного міжнародного договору

або зовнішньоекономічного договору (контракту), але не більше двох років. Цей строк може бути продовжено уповноваженим органом на підставі обґрунтованого звернення суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів у випадку та у спосіб, що визначені у частині п'ятнадцятій цієї статті, але не більш як на строк дії зовнішньоекономічного договору (контракту).

3. Генеральний дозвіл надається суб'єкту здійснення міжнародних передач товарів для неодноразового проведення переговорів, зазначених у статті 18 цього Закону, або неодноразового здійснення міжнародних передач товарів визначеному кінцевому споживачу згідно із зовнішньоекономічними договорами (контрактами) або міжнародними договорами України.

Генеральний дозвіл може надаватися державному замовнику у сфері оборони, військовому формуванню, правоохоронному органу, органу та підрозділу цивільного захисту України для неодноразового здійснення імпорту або тимчасового ввезення чи тимчасового вивезення товарів.

У генеральному дозволі зазначаються найменування товарів, особливі умови, назва іноземного суб'єкта, держави призначення або походження товарів, їх кінцевого споживача та строк подання до уповноваженого органу звітів або інформації, визначених у частині першій статті 23 цього Закону.

Генеральний дозвіл є дійсним протягом визначеного в ньому строку, але не більш як три роки.

4. Відкритий дозвіл може надаватися суб'єкту здійснення міжнародних передач товарів у разі, коли передбачається неодноразове здійснення міжнародних передач товарів військового призначення чи товарів подвійного використання різним кінцевим споживачам конкретної держави призначення за зовнішньоекономічними договорами (контрактами) в рамках відповідних міжнародних договорів України або в разі здійснення таких передач до/з держави, яка є учасницею відповідного міжнародного режиму чи стосовно якої здійснюється відповідна державна політика.

У відкритому дозволі зазначаються найменування товарів, особливі умови, назва держави призначення або походження товарів та строк подання до уповноваженого органу звітів або інформації, визначених у частині першій статті 23 цього Закону.

Відкритий дозвіл є дійсним протягом визначеного в ньому строку, але не більш як три роки.

5. Обов'язковими умовами здійснення міжнародних передач товарів за генеральним або відкритим дозволом є наявність на момент здійснення міжнародної передачі товарів у суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів оригіналів документів, що містять зобов'язання та підтверджують права посередників, які братимуть участь у такій передачі, та документів про

зобов'язання іноземного суб'єкта - кінцевого споживача стосовно імпортованих товарів.

6. Рішення про надання дозволу приймається уповноваженим органом за результатами основної експертизи у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

Суб'єкт здійснення міжнародних передач товарів може отримати дозвіл на право здійснення експорту або імпорту товарів військового призначення виключно за наявності у нього повноважень, визначених у статті 17 цього Закону, крім імпорту товарів військового призначення у випадку, передбаченому частиною десятою статті 17.

Форма дозволу та порядок його оформлення встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

7. Для отримання дозволу до уповноваженого органу надсилається заява про отримання дозволу, у якій зазначаються відомості, необхідні для проведення експертизи у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, у паперовій формі або у формі електронного документа з використанням електронної системи, а також документ, що підтверджує факт сплати адміністративного збору за надання адміністративної послуги. Форма зазначеної заяви та інструкція щодо її заповнення затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

У визначених Кабінетом Міністрів України випадках у залежності від виду дозволу, виду товару, його міжнародної передачі, держави призначення, держави походження товару, цілі його кінцевого використання разом із заявою про отримання відповідного дозволу подаються такі документи та відомості:

оригінали документів, що містять зобов'язання та підтверджують права посередників, які братимуть участь у такій передачі, документів про зобов'язання іноземних суб'єктів - кінцевих споживачів стосовно імпортованих товарів, сертифікатів кінцевого споживача, документів про додаткові гарантії імпортерів та кінцевих споживачів, визначені відповідно до міжнародних зобов'язань України. У випадку отримання дозволу на експорт послуг з транспортування (експедирування) виробів замість зазначених документів надається засвідчена в установленому порядку керівником суб'єкта господарювання копія експортної ліцензії держави експортера або інший документ, що містить необхідні відомості для проведення експертизи у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів;

копія експортної ліцензії держави експортера або іншого офіційного документа, що містить відомості про надане іноземному суб'єкту право на

міжнародну передачу товару;

довідка щодо попередньої ідентифікації відповідних товарів, а у разі, якщо передбачається здійснення міжнародної передачі технологій чи послуг, до зазначеної довідки додається анотований опис таких технологій чи послуг, у якому зазначається короткий зміст кожної технології, програмного забезпечення та послуги, їх призначення (мета) та очікувані результати та довідка щодо належності (неналежності), до матеріальних носіїв секретної інформації (матеріальних носіїв інформації, що містять державну таємницю) та ступеня секретності цієї інформації (ступеня секретності таких товарів);

відомості про товари, які містять інформацію про виробника, наявність обтяжень, які перешкоджають подальшій передачі таких товарів, а також про те, чи ввозились ці товари на територію України з наданням документів про гарантії;

документи, що підтверджують відсутність обмежень на реекспорт товарів з боку експортера таких товарів в Україну – подаються для отримання дозволу на реекспорт товарів;

додаткові документи, необхідні для прийняття рішення про надання дозволу можуть подаватися у вигляді висновків центральних органів виконавчої влади, інших державних органів, правоохоронних органів, імпортерських сертифікатів або інших документів, що містять підтвердження або гарантії щодо імпортованого товару;

засвідчена в установленому порядку копія зовнішньоекономічного договору (контракту) на експорт товарів військового призначення.

Документи, зазначені у цій статті, мають містити повну і достовірну інформацію про всіх учасників міжнародної передачі товарів, про товари та порядок їх передачі, їх кінцеве використання та гарантії щодо їх використання у заявлених цілях. До документів, складених іноземною мовою, додається засвідчений в установленому порядку їх переклад українською.

8. Строк розгляду уповноваженим органом заяви про отримання дозволу та прийняття рішення про видачу або відмову у видачі дозволу встановлюється залежно від виду міжнародної передачі товарів та не може перевищувати з дня надходження до цього органу оформлених належним чином заяви та всіх необхідних документів:

20 робочих днів – щодо отримання дозволу на проведення переговорів, пов'язаних з укладенням зовнішньоекономічних договорів (контрактів) щодо здійснення експорту товарів;

25 робочих днів – щодо отримання дозволу на право здійснення експорту товарів;

15 робочих днів – щодо отримання дозволу на право здійснення тимчасового

вивезення або тимчасового ввезення товарів, дозволу на право здійснення транзиту товарів територією України або дозволу на право здійснення імпорту товарів.

У разі залучення до проведення експертизи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних органів, правоохоронних органів для вирішення завдань, визначених частиною третьою статті 14, зазначені органи протягом двадцяти робочих днів з дня отримання відповідного запиту надають в межах своєї компетенції інформацію з порушених питань.

У разі ненадходження зазначеної інформації до уповноваженого органу протягом установленого строку, уповноважений орган ухвалює рішення на підставі наявної інформації.

Загальний строк розгляду уповноваженим органом заяви та прийняття рішення про видачу або відмову у видачі дозволу, що здійснюється із залученням зазначених вище органів, не може перевищувати сімдесят робочих днів з дня надходження до цього органу оформлених належним чином заяви та всіх необхідних документів.

До строку розгляду заяви не зараховується час, необхідний для підготовки та розгляду питання про можливість здійснення міжнародної передачі товару на засіданні робочого органу при Раді національної безпеки і оборони України, уповноваженого готувати пропозиції щодо питань політики військово-технічного співробітництва та державного контролю за міжнародними передачами товарів, а також час, необхідний для проведення консультацій з робочими органами держав-учасниць відповідних міжнародних режимів, або проведення додаткового міжвідомчого узгодження у разі виникнення потреби в отриманні інформації про відповідність міжнародної передачі національним інтересам України, про можливе відхилення від заявленого кінцевого використання товарів, перевірці кінцевого споживача чи посередників, проведенні консультацій з відповідними органами держав - учасниць міжнародних режимів.

9. Скорочені строки розгляду для прийняття уповноваженим органом рішень про видачу або відмову у видачі дозволів застосовуються у таких випадках якщо:

міжнародна передача товарів (у тому числі надання послуг з розробки або створення технологій) виконується в рамках міждержавних або міжурядових договорів України, які передбачають таку передачу, – до десяти робочих днів від дня надходження до уповноваженого органу заяви про отримання дозволу та необхідних документів. Підставою для застосування такого строку є визначення в міждержавному або міжурядовому договорі конкретних експортерів товарів та їх кінцевих споживачів;

імпорт або тимчасове ввезення товарів здійснюється для задоволення потреб Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів військових

формувань, у сучасному озброєнні та військовій техніці в умовах проведення антитерористичної операції, операції об'єднаних сил, в особливий період, а також для забезпечення обороноздатності країни у мирний час, – до п'яти робочих днів від дня надходження до уповноваженого органу заяви про отримання дозволу та необхідних документів.

10. За зверненням суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів або іноземного суб'єкта розгляд їх заяв про отримання дозволу може бути відкладено уповноваженим органом, але не більше ніж на два місяці.

11. У разі, якщо подана заява не відповідає встановленій формі або містить неповні відомості та (або) разом із нею не надано всіх необхідних документів для прийняття обґрунтованого рішення або відомостей розгляд заяви зупиняється, а уповноважений орган протягом трьох робочих днів інформує заявника про необхідність подання нової заяви та (або) всіх необхідних документів, оформлених належним чином. Якщо протягом місяця від дня зазначеного інформування нова заява та (або) документи або відомості від заявника не надійшли, заява відхиляється.

12. Видача дозволу є платною адміністративною послугою у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

13. У наданні дозволу може бути відмовлено уповноваженим органом або виданий дозвіл скасовується чи його дія зупиняється цим органом у разі:

наявності в заяві та наданих разом з нею документах недостовірної інформації;

встановлення обставин, що можуть призвести до заподіяння шкоди національній безпеці України або порушення міжнародних зобов'язань України;

виявлення високого ризику того, що товари будуть передані іншому кінцевому споживачеві без згоди уповноваженого органу або використані не за призначенням у державі експортера;

наявності обґрунтованих даних з боку державних замовників у сфері оборони щодо власних потреб у товарах військового призначення, що плануються суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів до експорту, та одночасно відсутності письмових гарантій виробників товарів військового призначення щодо їх спроможності вчасно і в повному обсязі забезпечити протягом строку, визначеного у державних контрактах з державними замовниками, поставки аналогічної продукції для потреб Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів військових формувань;

встановлення, що дозвіл було видано на підставі недостовірних даних;

необхідності проведення додаткової експертизи у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів;

вчинення суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів правопорушень, визначених у підпунктах 1, 4, 5 частини першої статті 27 цього Закону;

скасування реєстрації суб'єкта господарювання як суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів.

У випадку закінчення строку дії реєстрації суб'єкта господарювання як суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів або свідоцтва про державну атестацію системи внутрішнього контролю, створеної таким суб'єктом, а також втрати ним чинності, якщо при цьому він не подав до уповноваженого органу документи, необхідні для продовження його реєстрації або отримання нового свідоцтва, а також у випадку скасування зазначеного свідоцтва дія генеральних та відкритих дозволів, наданих такому суб'єкту, зупиняється.

14. Уповноважений орган забезпечує зберігання заяв про отримання дозволів та пов'язаних з ними документів протягом п'яти років (якщо товар, який є об'єктом міжнародної передачі, належить до озброєння, міжнародні передачі яких підлягають міжнародній звітності до Організації Об'єднаних Націй – протягом десяти років), а документів, зазначених у абзаці третьому частини сьомої цієї статті, протягом п'ятнадцяти років з дня надання дозволу або з дня прийняття рішення про відмову в наданні дозволу.

15. У випадку невикористання або часткового використання разового дозволу рішення щодо продовження строку його дії приймається уповноваженим органом за мотивованим зверненням суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів, який отримав цей дозвіл. До звернення додаються засвідчені в установленому порядку копії документів, на підставі яких було видано дозвіл, та відомості про стан фактичного часткового використання дозволу. Продовження строку дії здійснюється на строк дії відповідного міжнародного договору або зовнішньоекономічного договору (контракту), на підставі якого було видано дозвіл, але не більше як на два роки шляхом оформлення нового дозволу в межах залишку товару.

16. У випадку втрати або пошкодження дозволу, отриманого у паперовому вигляді, уповноваженим органом видається дублікат за мотивованим зверненням суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів, який отримував дозвіл. До такого звернення додаються відомості про стан фактичного використання (часткового використання, невикористання) втраченого або пошкодженого дозволу.

Видача дублікату дозволу є платною адміністративною послугою у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

17. Уповноважений орган вносить до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" у формі електронних

документів, на які накладено електронний підпис, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, відповідно до вимог Закону України "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги", видані дозволи (крім дозволів, що містять таємну інформацію), а також інформацію про їх скасування або зупинення дії в день видачі таких документів чи прийняття рішень про їх скасування або зупинення дії.

Замість дозволів, які містять інформацію з обмеженим доступом, уповноважений орган до єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" у формі електронних документів, на які накладено електронний підпис, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, відповідно до вимог Закону України "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги", в день видачі таких документів передаються відкриті відомості про такі документи: назва (тип) документа, вид міжнародної передачі товарів, ступінь секретності, дата видачі, реєстраційний номер. В такому випадку паперові примірники зазначених дозволів надаються для здійснення митних формальностей на вимогу митних органів.

Стаття 21. Документ про державні гарантії та його отримання

1. Документ про державні гарантії оформлюється уповноваженим органом та надається суб'єкту здійснення міжнародних передач товарів для здійснення імпорту товарів в Україну.

2. Обов'язковою умовою для отримання документа про державні гарантії є вимога іноземного експортера товарів або відповідного державного органу іноземної держави експортера надати українським імпортером цих товарів документ, яким відповідний державний орган підтверджує його зобов'язання імпортувати товари в Україну та не передавати їх в інше місце без дозволу цього органу.

Якщо умовою імпорту товарів в Україну є оформлення документа про державні гарантії, який не відповідає формі міжнародного імпортного сертифіката, яка визначена Кабінетом Міністрів України, такий документ може бути оформлений уповноваженим органом як додаток до міжнародного імпортного сертифіката або як окремий документ, а також шляхом підтвердження гарантій українського імпортера, визначених у наданому ним сертифікаті кінцевого споживача.

Якщо вимогою іноземного експортера товарів або відповідного державного органу іноземної держави експортера є надання окремих зобов'язань, які відповідають міжнародним зобов'язанням України та відносяться до компетенції інших органів державної влади, вони оформлюються уповноваженим органом як додаток до міжнародного імпортного сертифіката або як окремий документ на підставі письмових зобов'язань, одержаних від таких органів державної влади у

порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. Документ про державні гарантії оформлюється у паперовій формі. За зверненням суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів уповноважений орган надає документ про державні гарантії також у формі електронної копії цього документа для передачі такої копії до держави експортера товарів.

4. Рішення про надання документа про державні гарантії приймається уповноваженим органом за результатами основної експертизи у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

5. Для отримання документа про державні гарантії до уповноваженого органу надсилається заява про отримання документа про державні гарантії, у паперовій формі або у формі електронного документа з використанням електронної системи, у якій зазначаються відомості, необхідні для проведення основної експертизи у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, до якої додаються:

примірник оригіналу сертифікату кінцевого споживача за формою, встановленою Кабінетом Міністрів України;

документ, що підтверджує факт сплати адміністративного збору за надання адміністративної послуги.

Форма заяви про отримання документа про державні гарантії та відповідна інструкція щодо її заповнення затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

У разі, якщо суб'єкт господарювання не зареєстрований як суб'єкт здійснення міжнародних передач товарів за конкретними товарами до заяви також додаються:

довідка щодо попередньої ідентифікації відповідних товарів, а у разі, якщо передбачається здійснення імпорту технологій, програмного забезпечення до зазначеної довідки додається анотований опис таких технологій, програмного забезпечення у якому зазначається короткий зміст кожної технології, програмного забезпечення їх призначення (мета) та очікувані результати. Зазначені документи не подаються суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів, якщо вони ним подавалися для його реєстрації в уповноваженому органу;

довідка щодо належності (неналежності) товарів до матеріальних носіїв секретної інформації (матеріальних носіїв інформації, що містять державну таємницю) та ступеня секретності цієї інформації (ступеня секретності таких товарів).

6. Строк розгляду уповноваженим органом заяви та прийняття рішення про видачу або відмову у видачі документа про державні гарантії становить 20

робочих днів з дня надходження до цього органу оформлених належним чином всіх необхідних документів.

У випадку, якщо разом із заявою або додатково на вимогу уповноваженого органу надано документи, визначені абзацом другим частини п'ятої цієї статті, строк розгляду заяви та прийняття рішення про видачу або відмову у видачі документа про державні гарантії не може перевищувати 40 робочих днів.

За зверненням суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів розгляд їх заяв про отримання документа про державні гарантії може бути відкладено уповноваженим органом, але не більше ніж на два місяці.

7. У разі, якщо подана заява не відповідає встановленій формі або містить неповні відомості та (або) разом із нею не надано всіх необхідних документів для прийняття обґрунтованого рішення або відомостей розгляд заяви зупиняється, а уповноважений орган протягом трьох робочих днів інформує заявника про необхідність подання нової заяви та (або) всіх необхідних документів, оформлених належним чином. Якщо протягом місяця від дня зазначеного інформування нова заява та (або) документи або відомості від заявника не надійшли, заява відхиляється.

8. Видача документа про державні гарантії є платною адміністративною послугою у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

9. Документ про державні гарантії видається на один вид продукції за Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТЗЕД) не залежно від кількості найменувань продукції, яка увійшла до зовнішньоекономічного договору (контракту).

Документ про державні гарантії оформляється у двох примірниках, перший примірник видається імпортеру для подання іноземному експортеру, а другий примірник залишається в уповноваженому органі.

10. У наданні документа про державні гарантії відмовляється, зазначений документ відкликається уповноваженим органом у разі:

наявності в заяві та наданих разом з нею документах недостовірної інформації;

встановлення обставин, що можуть призвести до заподіяння шкоди національній безпеці України або порушення міжнародних зобов'язань України.

11. Уповноважений орган забезпечує зберігання заяв та пов'язаних з ними документів протягом п'яти років, а примірник документа про державні гарантії та сертифіката кінцевого користувача протягом п'ятнадцяти років з дня надання документа про державні гарантії або з дня прийняття рішення про відмову в наданні цього документа.

12. Документ про державні гарантії втрачає чинність у разі, якщо його не

передано компетентним державним органам держави експортера протягом шести місяців з дати його оформлення.

У разі, якщо документ про державні гарантії не було передано компетентним державним органам держави експортера протягом шести місяців з дати його оформлення або цей документ не було використано і повернуто українському імпортеру, останній протягом десяти робочих днів від дня втрати ним чинності або повернення повинен надіслати цей документ до уповноваженого органу разом із листом, в якому зазначені причини його невикористання.

13. У разі зміни умов зовнішньоекономічного договору (контракту) документ про державні гарантії підлягає переоформленню у порядку отримання такого документа, визначеному у частині п'ятій цієї статті. До заяви про отримання документа про державні гарантії додається оригінал документа, який підлягає переоформленню. Якщо оригінал документа про державні гарантії додати до заяви не можливо, додається його копія та зазначаються причини, за яких не можливо додати оригінал.

14. Товари, ввезені на територію України із наданням державних гарантії, підлягають державному контролю за міжнародними передачами товарів.

Такі товари можуть бути реекспортовані з України виключно на підставі виданого уповноваженим органом дозволу за умови дотримання зобов'язань, визначених у документі про державні гарантії.

Передача таких товарів іншому кінцевому споживачу в межах України здійснюється за письмовим погодженням уповноваженого органу за умови дотримання, зобов'язань визначених у документі про державні гарантії.

15. Після ввезення на територію України товарів, імпортованих з наданням документа про державні гарантії, імпортер зобов'язаний протягом 10 робочих днів після митного оформлення цих товарів подати до митних органів документи, необхідні для отримання сертифікату підтвердження доставки.

Форма сертифіката підтвердження доставки та порядок його отримання визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 22. Митні формальності, пов'язані з процедурами державного контролю за міжнародними передачами товарів

1. Митні органи здійснюють митні формальності, необхідні для пропуску через митний кордон України, випуску у відповідний митний режим товарів на підставі відповідного дозволу (виданого суб'єкту здійснення міжнародних передач товарів, державному замовнику у сфері оборони або іноземному суб'єкту), отриманого від уповноваженого органу з використанням механізму "єдиного вікна" відповідно до Митного кодексу України.

У разі якщо з використанням механізму "єдиного вікна" відповідно

до Митного кодексу України у формі електронного документа, на який накладено електронний підпис, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, відповідно до вимог Закону України "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги", отримано лише відкриті відомості про дозволи, які містять інформацію з обмеженим доступом, паперові примірники таких дозволів надаються на вимогу митних органів для здійснення митних формальностей у випадках та порядку, встановлених Митним кодексом України та іншими законами України.

2. На запит імпортера товарів, що може подаватися у тому числі з використанням механізму "єдиного вікна", центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, видає сертифікат підтвердження доставки, яким засвідчують факт надходження в Україну товарів, визначених у зазначеному сертифікаті. Сертифікат підтвердження доставки на вибір заявника видається у паперовій формі або у формі електронної (сканованої) копії паперового документа з використанням електронної ідентифікації відповідно до законодавства з використанням механізму "єдиного вікна".

3. У разі неможливості здійснити митні формальності, необхідні для пропуску через митний кордон України, випуску у відповідний митний режим товарів на підставі дозволу з використанням механізму "єдиного вікна" у зв'язку з виходом з ладу єдиного державного інформаційного веб-порталу "Єдине вікно для міжнародної торгівлі" на строк більше двох годин, митний орган зобов'язаний приймати дозвіл у разі його надання декларантом або уповноваженою ним особою у вигляді електронного документа або документа на паперовому носії або його електронної (сканованої) копії зі створеним кваліфікованим електронним підписом.

Стаття 23. Державний контроль за використанням дозволів та документів про державні гарантії

1. Суб'єкти здійснення міжнародних передач товарів, яким надано дозвіл або документ про державні гарантії, подають до уповноваженого органу звіти про підсумки проведення переговорів, зазначених у статті 18 цього Закону, та про фактично здійснені (частково здійснені) експорт або імпорт товарів, визначених у дозволах, документах про державні гарантії та про використання зазначених товарів у заявлених цілях. Форми зазначених звітів визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

У разі, якщо за дозволом не було проведено переговорів, визначених у статті 18 цього Закону, або не було здійснено міжнародну передачу товару, або не було здійснено імпорт товару на підставі документа про державні гарантії, суб'єкт здійснення міжнародних передач товарів надає про це інформацію до уповноваженого органу та повертає до цього органу оригінал відповідного

дозволу або документа про державні гарантії, отриманий у паперовій формі.

2. Суб'єкти здійснення міжнародних передач товарів зобов'язані забезпечити зберігання документів, у тому числі документів про гарантії, довідок щодо попередньої ідентифікації товарів, анотованих описів технологій чи послуг та інших документів, пов'язаних з укладанням та виконанням зовнішньоекономічних договорів (контрактів), на підставі яких ними були отримані дозволи або документи про державні гарантії, протягом п'ятнадцяти років з дня закінчення процесу здійснення кожної міжнародної передачі товарів та зобов'язані надати зазначені документи або засвідчені в установленому порядку їх копії на вимогу уповноваженого органу для здійснення ним заходів у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

3. Державні замовники у сфері оборони, військові формування, правоохоронні органи, органи та підрозділи цивільного захисту України зобов'язані забезпечити зберігання документів, пов'язаних з отриманням дозволів або документів про державні гарантії, протягом п'яти років з дня закінчення процесу здійснення кожної міжнародної передачі товарів та зобов'язані надати зазначені документи або засвідчені в установленому порядку їх копії на вимогу уповноваженого органу для здійснення ним заходів у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

4. Втрата чинності або скасування реєстрації суб'єкта господарювання як суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів не звільняє цього суб'єкта від виконання вимог, визначених у частинах першій та другій цієї статті.

Стаття 24. Державний контроль доставки та кінцевого використання товарів

1. Суб'єкт здійснення міжнародних передач товарів зобов'язаний надати уповноваженому органу повну і достовірну інформацію про відоме йому кінцеве використання (в тому числі про підозри чи ризики відхилення від кінцевого використання) товарів, міжнародну передачу яких планується здійснити, або про підстави підозрювати, що експортований ним товар використовується кінцевим споживачем не у заявлених цілях або був переданий іншому кінцевому споживачеві без згоди експортера.

2. Суб'єкт здійснення міжнародних передач товарів повинен вживати заходів для проведення перевірки доставки товарів до кінцевих споживачів та кінцевого використання товарів у разі їх експорту і надавати про це інформацію уповноваженому органу, а також сприяти уповноваженим на це державним органам України в проведенні ними таких перевірок.

3. Уповноважений орган із залученням інших державних органів здійснюють контроль доставки товарів до кінцевих споживачів та перевірку кінцевого використання товарів на будь-якому етапі їх міжнародної передачі та після фактичної доставки товарів кінцевому споживачеві.

До участі за доставкою товарів до кінцевого споживача та/або перевірки використання товарів у заявлених цілях можуть залучатися представники закордонних дипломатичних установ України у державі одержувача товарів (за згодою їх керівників).

4. Контроль за доставкою товарів до кінцевого споживача здійснюється експортером шляхом отримання від іноземного суб'єкта та надання до уповноваженого органу сертифіката підтвердження доставки або іншого документа, підтвердженого уповноваженим на це державним органом держави призначення, який містить відповідні підтвердження про доставку товарів на територію цієї держави та їх одержання кінцевим споживачем, крім випадків, коли експорт товарів здійснюється в рамках міжнародних договорів про військово-технічне співробітництво, виробничу або науково-технічну кооперацію.

Сертифікат підтвердження доставки або інший документ, який містить підтвердження про доставку товарів на територію іноземної держави призначення, надається до уповноваженого органу у строк, що не перевищує 30 робочих днів після здійснення експорту відповідних товарів.

5. В окремих випадках залежно від категорії товарів, держави призначення, кінцевого споживача за рішенням уповноваженого органу контроль за доставкою товарів до кінцевого споживача може здійснюватися шляхом супроводження товарів представником (представниками) експортера під час їх транспортування.

Про необхідність здійснення контролю за доставкою товарів шляхом супроводження під час їх транспортування уповноважений орган зазначає в особливих умовах під час оформлення дозволу на право проведення переговорів, зазначених у статті 18 цього Закону, або дозволу на експорт цих товарів.

У разі потреби за зверненням експортера до супроводження товарів та здійснення контролю за їх доставкою до кінцевого споживача можуть залучатися посадові особи уповноваженого органу та в межах компетенції представники інших державних органів (за згодою їх керівників).

6. Державний контроль за виконанням кінцевими споживачами в Україні зобов'язань щодо використання у заявлених цілях імпортованих товарів здійснюється на підставі результатів аналізу звітів кінцевих споживачів про фактичне використання товарів у заявлених цілях, а в окремих випадках шляхом проведення виїзних перевірок фактичного використання товарів за призначенням їх кінцевими споживачами.

7. Виїзні перевірки фактичного використання товарів за призначенням їх кінцевими споживачами (за місцем встановлення (використання) імпортованих товарів) проводяться у таких випадках:

якщо проведення такої перевірки передбачено особливими умовами відповідного дозволу або документа про державні гарантії;

на підставі інформації, отриманої від міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних органів та правоохоронних органів, що залучаються до здійснення заходів у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, про відхилення від заявленого кінцевого використання товарів;

у разі отримання від імпортера, який не є кінцевим споживачем товару, інформації про підстави підозрювати, що імпортований ним товар використовується кінцевим споживачем не у заявлених цілях або був переданий іншому споживачеві без згоди експортера;

у разі отримання від експортера інформації про підстави підозрювати, що експортований ним товар використовується кінцевим споживачем не у заявлених цілях або був переданий іншому споживачеві без згоди експортера;

у рамках проведення розслідування, пов'язаного з порушеннями законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

8. Виїзні перевірки фактичного використання товарів за призначенням їх кінцевими споживачами проводяться уповноваженими посадовими особами уповноваженого органу та в межах компетенції представниками інших державних органів (за згодою їх керівників).

Виїзні перевірки фактичного використання товарів за призначенням проводяться за умови повідомлення уповноваженим органом кінцевого споживача таких товарів не пізніш як за три робочі дні до дня проведення цього заходу.

Керівник суб'єкта господарювання - кінцевого споживача товарів зобов'язаний надавати уповноваженим представникам уповноваженого органу та представниками інших державних органів, що здійснюють перевірку, повну та достовірну інформацію, необхідну для проведення перевірки, і сприяти їх роботі.

9. За результатом виїзної перевірки складається акт щодо встановлення факту виконання (невиконання) кінцевим споживачем в Україні зобов'язань щодо використання у заявлених цілях імпортованих товарів, який затверджується уповноваженим органом.

10. Перевірка за участю представників іноземних експортерів та/або компетентних державних органів держави - експортера фактичного використання кінцевими споживачами в Україні товарів, які були імпортовані з наданням документа про державні гарантії, може проводитися тільки у випадках, якщо це передбачено цим документом про державні гарантії, зовнішньоекономічним договором (контрактом), згідно з якими товари імпортовано до України або якщо це обумовлено міжнародними договорами, учасниками яких є держава експортера та Україна.

11. Перевірка державними органами України доставки та використання

іноземними кінцевими споживачами товарів, імпортованих з України з наданням документа про державні гарантії, може проводитися тільки у випадках, якщо це передбачено цим документом про державні гарантії, зовнішньоекономічним договором (контрактом), згідно з якими товари експортовано з України, або якщо це обумовлено міжнародними договорами, учасниками яких є відповідна держава та Україна.

12. Відшкодування витрат на проведення перевірки здійснюється за рахунок і в межах статті державного бюджету, з якої фінансується діяльність уповноваженого органу, або за рахунок суб'єкта господарювання, у разі коли про це зазначено у зовнішньоекономічному договорі (контракті).

13. Порядок проведення перевірок доставки товарів, їх фактичного використання за призначенням та порядок відшкодування витрат на проведення таких перевірок визначаються Кабінетом Міністрів України.

Розділ IV

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ ЗА МІЖНАРОДНИМИ ПЕРЕДАЧАМИ ТОВАРІВ

Стаття 25. Запобігання порушенням законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів

1. З метою запобігання правопорушенням у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів уповноважений орган має право надавати юридичним особам приписи щодо усунення передумов порушень законодавства за формою, визначеною центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

Керівник юридичної особи, якій винесено припис, зобов'язаний розглянути його протягом п'яти діб з дня отримання.

2. У разі виявлення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, державними органами та правоохоронними органами порушень законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, визначених у статті 27 цього Закону, зазначені органи надсилають відповідну інформацію про факти виявлених порушень до уповноваженого органу.

Порядок розгляду справ про порушення суб'єктами здійснення міжнародних передач товарів вимог законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

3. За наявності інформації про намір вчинення або про вчинення встановленими чи невстановленими особами кримінальних правопорушень,

предметом яких є товари, міжнародні передачі яких підлягають державному контролю, уповноважений орган інформує про це відповідні органи досудового розслідування.

Стаття 26. Розслідування порушень законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів

1. Уповноважений орган має право проводити розслідування, пов'язані з порушеннями законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, у тому числі перевірки факту доставки до кінцевих споживачів товарів, відповідності їх фактичного використання заявленим цілям та відповідності законодавству документації, на підставі якої здійснено міжнародну передачу товарів.

2. Розслідування, пов'язані з порушеннями законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, проводиться уповноваженим органом шляхом опрацювання документації, на підставі якої здійснено міжнародну передачу товарів, документів, що підтверджують доставку товарів до кінцевого споживача, відповідність фактичного використання цих товарів заявленим цілям та вивчення і аналізу наявних матеріалів (в тому числі тих, що надійшли від міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних, правоохоронних органів та суб'єктів господарювання) про факти порушення.

3. Порядок розгляду справ про порушення законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, протоколу про порушення вимог законодавства, постанови про відкладення розгляду справи, постанови про накладання штрафу, постанови про закриття провадження у справі, постанови про перегляд постанови про накладення штрафу визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів.

Стаття 27. Відповідальність за порушення законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів

1. Суб'єкти здійснення міжнародних передач товарів несуть відповідальність за такі правопорушення у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів:

1) здійснення міжнародної передачі товарів без дозволу –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 150 відсотків вартості товарів, які були об'єктом відповідної міжнародної передачі;

2) здійснення міжнародної передачі товарів за генеральним або відкритим дозволом за відсутності оригіналів документів, що містять зобов'язання та підтверджують права посередників, які братимуть участь у такій передачі, та

документів про зобов'язання іноземного суб'єкта - кінцевого споживача стосовно імпортованих товарів –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 100 відсотків вартості товарів, які були об'єктом відповідної міжнародної передачі;

3) передача будь-кому товарів, які були імпортовані за дозволом та/або з наданням документа про державні гарантії, сертифіката кінцевого споживача, зміст якого підтверджений уповноваженим органом без письмового погодження цього органу –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 150 відсотків вартості товарів, які були об'єктом відповідної міжнародної передачі;

4) здійснення міжнародної передачі товарів за дозволом або на підставі документа про державні гарантії, отриманих шляхом подання підроблених документів чи документів, що містять недостовірні відомості, –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 150 відсотків вартості товарів, які були об'єктом відповідної міжнародної передачі;

5) укладання зовнішньоекономічних договорів (контрактів) стосовно міжнародних передач будь-яких товарів або участь у їх виконанні в будь-який інший спосіб, ніж передбачений цим Законом, якщо стало відомо, що такі товари можуть бути використані іноземною державою або іноземним суб'єктом з метою створення зброї масового знищення чи засобів її доставки, терористичних та інших протиправних цілях, –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 150 відсотків вартості товарів, які були об'єктом відповідної міжнародної передачі;

6) здійснення міжнародної передачі товару, незважаючи на те, що стало відомо, що товар буде використано в інших цілях або іншим кінцевим споживачем, ніж це було визначено в зовнішньоекономічному договорі (контракті) чи пов'язаних з ним документах, на підставі яких було отримано дозвіл або документ про державні гарантії, –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 100 відсотків вартості товарів, які були об'єктом відповідної міжнародної передачі;

7) подання для проведення державної експертизи недостовірних відомостей, їх приховання, викривлення, якщо такі відомості мають значення для вирішення питання про реєстрацію суб'єкта господарювання як суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів або надання дозволу, документа про державні гарантії, –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

8) здійснення міжнародної передачі товару з порушеннями особливих умов, зазначених у дозволі або документі про державні гарантії, у тому числі в результаті внесення без погодження із уповноваженим органом після отримано відповідного дозволу або документа про державні гарантії змін до зовнішньоекономічного договору (контракту), що стосуються найменувань та реквізитів експортерів, імпортерів, посередників та кінцевих споживачів, найменувань товарів, зобов'язань про їх кінцеве використання, надання відповідних документів про гарантії та здійснення контролю за доставкою товарів –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 100 відсотків вартості товарів, які були об'єктом відповідної міжнародної передачі;

9) проведення переговорів з іноземним суб'єктом, пов'язані з укладанням зовнішньоекономічних договорів (контрактів) стосовно здійснення експорту товарів, на поставки яких до відповідної іноземної держави встановлено часткове ембарго, крім випадків, визначених у частині першій статті 18 цього Закону, без отримання дозволу –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

10) неподання або несвоєчасне подання уповноваженому органу сертифікату підтвердження доставки або звітів чи інформації, зазначених у частині першій статті 23 цього Закону, або надання у таких звітах чи інформації неповних або недостовірних даних –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

11) невиконання приписів уповноваженого органу або створення перешкод для виконання службових обов'язків посадовими особами зазначеного органу або міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, державного органу, правоохоронного органу, що здійснюють у межах своїх повноважень заходи державного контролю за міжнародними передачами товарів, під час виконання ними своїх службових зобов'язань або невиконання законних вимог цих осіб –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

12) неподання інформації, подання неповної або недостовірної чи викривленої інформації або документів на вимогу уповноваженого органу у встановлені строки –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

13) знищення або втрата документів, пов'язаних з укладанням та виконанням

зовнішньоекономічних договорів (контрактів) стосовно здійснення міжнародних передач товарів, на підставі яких було отримано дозвіл, документ про державні гарантії, до закінчення строку їх зберігання, визначеного у частині другій статті 23 цього Закону, крім випадків, коли знищення або втрата документів відбулося не з вини суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів, а за обставин непереборної сили, –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

14) невиконання зобов'язань або гарантій, визначених у документі про державні гарантії або сертифікаті кінцевого споживача –

тягне за собою накладання штрафу у розмірі 150 відсотків вартості товарів, які були об'єктом відповідної міжнародної передачі.

2. Вчинення будь-якого з правопорушень, визначених підпунктами 1, 4, 5 частини першої цієї статті, що за висновками міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних органів або правоохоронних органів завдало шкоди національним інтересам України (політичним, економічним, військовим) чи призвело до порушення міжнародних зобов'язань України, тягне за собою накладання штрафу у розмірі, визначеному відповідно до цієї статті, з коефіцієнтом 1.5.

Для накладення штрафу, зазначеного у цій частині, уповноважений орган повинен отримати письмовий висновок Служби безпеки України, який складається з урахуванням пропозицій центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері зовнішніх зносин, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань національної безпеки у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва у мирний час та особливий період, Служби зовнішньої розвідки України, інших центральних органів виконавчої влади і державних органів.

3. Вчинення будь-якого з правопорушень, визначених підпунктами 1, 4, 5 частини першої цієї статті, повторно протягом року з дня сплати штрафу за будь-яке з цих правопорушень тягне за собою накладання штрафу у розмірі, визначеному відповідно до цієї статті, з коефіцієнтом 1.3.

4. Вчинення будь-якого з правопорушень, визначених підпунктами 2, 3, 6 – 15 частини першої цієї статті, повторно протягом року з дня сплати штрафу за таке саме правопорушення тягне за собою накладання штрафу у розмірі, визначеному відповідно до цієї статті, з коефіцієнтом 1.3.

5. Дії цієї статті не поширюється на державних замовників у сфері оборони, військові формування, правоохоронні органи, органи або підрозділи цивільного захисту України в частині накладення штрафів.

6. Посадові особи уповноваженого органу, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних органів та правоохоронних органів, залучених до прийняття рішень у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, у разі порушення законодавства в цій сфері несуть дисциплінарну, адміністративну, кримінальну відповідальність згідно із законом.

Посадові особи суб'єктів господарювання, фізичні особи - підприємці за порушення законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів контролю несуть адміністративну, кримінальну відповідальність згідно із законом.

Стаття 28. Накладання штрафів

1. Штраф накладається на суб'єктів господарювання протягом трьох років з моменту вчинення правопорушень.

2. Штрафи, визначені статтею 27 цього Закону, від імені уповноваженого органу накладаються керівником цього органу чи його заступником.

3. Про вчинення правопорушення, визначеного статтею 27 цього Закону, уповноваженою посадовою особою уповноваженого органу складається протокол, який разом з поясненнями керівника, іншої відповідальної посадової особи та документами, що стосуються справи, протягом трьох днів надається посадовим особам, зазначеним у частині першій цієї статті.

4. У разі виявлення передумов вчинення порушення, визначеного статтею 27 цього Закону, уповноваженою посадовою особою уповноваженого органу складається припис щодо усунення таких передумов. Припис складається у двох примірниках та додається до протоколу в разі його складання.

5. Керівник уповноваженого органу чи його заступник приймає рішення про накладення штрафу протягом десяти днів після отримання документів, визначених частиною другою цієї статті.

Рішення керівника уповноваженого органу чи його заступника про накладення штрафу оформляється постановою про накладення на суб'єкта господарювання штрафу за правопорушення у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів відповідно до цього Закону.

Постанова про накладення на суб'єкта господарювання штрафу за правопорушення у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів складається у трьох примірниках. Перший примірник постанови в триденний термін після її прийняття вручається під розписку керівнику або уповноваженому представнику суб'єкта господарювання чи надсилається поштою, про що робиться запис у справі. Другий і третій примірники залишаються в уповноваженому органі.

6. Штраф підлягає сплаті суб'єктом господарювання у п'ятнадцятиденний

термін з дня його накладення. У разі несплати штрафу в зазначений термін він стягується державним виконавцем у порядку, визначеному законом.

Стаття 29. Додаткові санкції за порушення законодавства у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів

1. Крім накладання штрафів, зазначених у статті 27 цього Закону, уповноважений орган на підставі обґрунтованих відомостей, отриманих від міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та державних органів скасовує або зупиняє дію дозволу, відкликає невикористаний документ про державні гарантії, надані суб'єкту здійснення міжнародних передач товарів, та/або скасовує реєстрацію такого суб'єкта як суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів.

2. Оскарження рішення уповноваженого органу про накладання штрафів, скасування, зупинення дії дозволу, відкликання документа про державні гарантії, наданих суб'єкту здійснення міжнародних передач товарів, або про скасування реєстрації такого суб'єкта як суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів провадиться в установленому законом порядку.

3. Держава не несе перед суб'єктом господарювання відповідальності за збитки, яких він може зазнати внаслідок скасування або зупинення дії дозволу або відкликання документа про державні гарантії, а також позбавлення повноважень на право здійснення експорту, імпорту товарів військового призначення, якщо така особа вчинила порушення законодавства, визначені у статті 27 цього Закону, або у разі, коли такі дії впливають із необхідності забезпечення захисту національних інтересів чи дотримання міжнародних зобов'язань України щодо нерозповсюдження зброї масового знищення, засобів її доставки та обмеження передач звичайних видів озброєння, а також здійснення заходів щодо недопущення використання товарів у терористичній та іншій протиправній діяльності.

Розділ V

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ ЗА МІЖНАРОДНИМИ ПЕРЕДАЧАМИ ТОВАРІВ

Стаття 30. Фінансування державного контролю за міжнародними передачами товарів

Фінансування заходів, пов'язаних із здійсненням державного контролю за міжнародними передачами товарів, провадиться за рахунок коштів Державного бюджету України та інших джерел, не заборонених законом.

Стаття 31. Адміністративний збір за надання адміністративних послуг у сфері

державного контролю за міжнародними передачами товарів

1. За надання адміністративних послуг у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів справляється адміністративний збір у такому розмірі:

1) за реєстрацію суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів – 1,61 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб та 0,28 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб за кожен товар, за яким суб'єкт реєструється (у разі реєстрації за групами товарів – 0,28 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб за кожен позицію списку товарів, за якою суб'єкт реєструється);

2) за дозвіл на проведення переговорів, зазначених у статті 18 цього Закону, – 2,11 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб з додаванням 0,13 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб за кожен позицію (кожне найменування) товару, зазначеного у цьому дозволі;

3) за дозвіл на право здійснення тимчасового ввезення чи тимчасового вивезення товару – 1,49 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб з додаванням 0,16 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб за кожен позицію (кожне найменування) товару, зазначеного у цьому дозволі;

4) за дозвіл на право здійснення транзиту товарів територією України – 2,12 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб з додаванням 0,14 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб за кожен позицію (кожне найменування) товару, зазначеного у цьому дозволі;

5) за дозвіл на право здійснення експорту чи імпорту товарів – 2,78 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб з додаванням 0,15 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб за кожен позицію (кожне найменування) товару, зазначеного у цьому дозволі;

6) за документ про державні гарантії – 2,06 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб з додаванням 0,13 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб за кожен позицію (кожне найменування) товару, стосовно яких надаються зазначені сертифікат чи документ;

7) за реєстрацію свідоцтва про державну атестацію системи внутрішнього контролю – 1,61 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

8) за дублікат дозволу – 0,14 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

9) витяг з реєстру суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів – 0,09 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

2. Адміністративний збір сплачується у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня

календарного року, в якому подаються документи для отримання адміністративної послуги у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, та округлюється до найближчих 10 гривень.

3. Адміністративний збір сплачується за одну адміністративну послугу у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів на умовах передоплати. Незалежно від результатів розгляду звернення за адміністративною послугою адміністративний збір не повертається.

4. За адміністративні послуги, зазначені у пунктах 1 – 6 частини першої цієї статті, адміністративний збір розраховується у сумі вартості відповідного документа та вартості за кожен товар (окремо зазначений у відповідній заяві, яка подається для отримання адміністративної послуги).

5. У разі невикористання дозволу або документа про державні гарантії або його втрати чи пошкодження адміністративний збір не повертається.

6. Для отримання в уповноваженому органу адміністративних послуг у паперовій формі уповноважена особа платника подає довіреність, що підтверджує її повноваження, та документи, які підтверджують сплату адміністративного збору за отримання адміністративної послуги.

7. Звільняються від сплати адміністративного збору за видачу документів у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів органи державної влади, утворені відповідно до законів військові формування, правоохоронні органи, органи та підрозділи цивільного захисту.

8. Адміністративний збір за адміністративні послуги у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів зараховується до Державного бюджету України у порядку, визначеному Бюджетним кодексом України."

Розділ VI

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім частин першої, другої та четвертої статті 32 цього Закону, які набирають чинності після впровадження в експлуатацію електронної системи у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, визначеної статтею 13 цього Закону.

2. Вимоги щодо подання до уповноваженого органу документів у формі електронного документа з використанням електронної системи у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, визначеної статтею 13 цього Закону, не застосовуються до введення зазначеної системи в експлуатацію.

3. Плата за видачу документів у сфері державного контролю за міжнародними передачами товарів, заяви про отримання яких були подані до уповноваженого органу до набрання чинності частинами першою, другою та

четвертою статті 32 цього Закону, справляється у порядку та на умовах, установлених законодавством на час подання зазначених заяв.

4. Дозволи, висновки та документи про державні гарантії, видані до набрання чинності цим Законом, діють до закінчення їх строків дії. Закінчення зазначених строків дії не звільняє суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів, державних замовників у сфері оборони, військові формування, правоохоронні органи, органи або підрозділи цивільного захисту України, яким було надано ці дозволи, висновки та документ про державні гарантії, від виконання визначених у них зобов'язань.

5. Внести зміни до таких законів України:

1) в абзаці першому частини другої статті 2 Закону України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради, 2005 р., № 48, ст. 483, із наступними змінами) слова "державного експортного контролю" замінити словами "державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів";

2) в абзаці другому частини першої статті 2 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради, 2007 р., № 29, ст. 389, із наступними змінами) слова "державного експортного контролю" замінити словами "державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів";

3) у частині п'ятій статті 1 Закону України "Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради, 2011 р., № 47, ст. 532) слова "державного експортного контролю" замінити словами "державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів".

6. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, визначених цим Законом;

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

Дмитро РАЗУМКОВ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України

"Про внесення змін до Закону України "Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання"

1. Мета

Удосконалення національної системи експортного контролю.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Підставами розроблення проекту Закону є пункт 1 Плану заходів щодо реалізації Стратегії відродження вітчизняного авіабудування на період до 2022 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10.05.2018 № 429-р, абзац п'ятий підпункту 8 пункту 2 рішення Ради національної безпеки і оборони України від 18.02.2020, введеного в дію Указом Президента України від 27.02.2020 № 59.

Проект Закону розроблено у зв'язку з потребою, викликану реаліями сьогодення, в удосконаленні національної системи експортного контролю, шляхом оптимізації процедур державного експортного контролю в цілому, в тому числі задля підвищення оперативності прийняття рішень у цій сфері та автоматизації процесів надання адміністративних послуг.

3. Основні положення проекту акта

Проектом Закону передбачається викласти у новій редакції Закон України "Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання", структура якого у логічній послідовності містить норми, згруповані у статті з окремих питань, що стосуються того або іншого аспекту державного регулювання діяльності, пов'язаної з міжнародними передачами товарів, які підлягають державному експортному контролю.

Проектом Закону не передбачається зміна моделі державного регулювання зазначеної діяльності, яка на сьогодні є налагодженою та забезпечує здійснення державного експортного контролю тією мірою, яка необхідна для досягнення його цілей. При цьому передбачається її оптимізація з метою спрощення процедур державного контролю для суб'єктів господарювання.

Водночас законопроект суттєво конкретизує існуючі процедури державного експортного контролю, що здійснюються державою по відношенню до міжнародних передач контрольованих товарів і їх кінцевим використанням, та акцентує увагу на всіх випадках застосування такого контролю з метою запобігання правопорушенням у цій сфері.

Так, основні положення проекту Закону спрямовані на нормативне регулювання таких аспектів:

1) прийняття нової редакції Закону з оновленою послідовно побудованою структурою;

2) коригування та уточнення термінології, в тому числі з урахуванням пропозицій, отриманих Держекспортконтролем в рамках двостороннього співробітництва з експертами з правових питань Програми з експортного контролю та безпеки кордонів (EXBS), які узгоджені з відповідними положеннями нормативних актів ЄС.

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007CF72E0074EE8200

Підписувач Петрашко Ігор Ростиславович

Дійсний з 30.03.2020 0:00 по 30.03.2022 0:00

Мінекономіки

2733-03/22550-03 від 14.04.2021

15:10:35

В рамках урахування зазначених пропозицій також визначена доцільність зміни поняття "державний експортний контроль", який наразі є історичним, оскільки виник коли заходи контролю в основному були зосереджені на експорті відповідних товарів, на "державний контроль за міжнародними передачами стратегічних товарів", який передбачає сферу контролю, що охоплює більш широкий спектр видів діяльності, пов'язаної з передачами товарів, які контролюються та з точки зору такого контролю є стратегічними (товари військового призначення, товари подвійного використання та інші товари, на які поширюються процедури державного контролю згідно з цим Законом);

3) визначення основних процедур державного експортного контролю (державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів), перелік яких на сьогодні не визначений;

4) визначення критеріїв для складання списків товарів, міжнародні передачі яких підлягають експортному контролю;

5) розмежування порядків здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення та товарів подвійного використання;

6) визначення випадків та підстав застосування всеохоплюючого контролю "catch-all";

7) запровадження електронної системи у сфері державного експортного контролю (державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів), яка дозволить автоматизувати основні процедури контролю та надавати адміністративні послуги у цій сфері в електронному вигляді;

8) спрощення процедури реєстрації суб'єктів господарювання як суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів та збільшення строку дії такої реєстрації до п'яти років.

Разом з цим передбачається проводити реєстрацію шляхом внесення відомостей про зареєстрованих суб'єктів до реєстру суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів, що є складовою електронної системи у сфері державного експортного контролю (державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів).

За видачу витягу із зазначеного реєстру суб'єкти господарювання справлятимуть плату (адміністративний збір);

9) визначення особливих вимог щодо укладання зовнішньоекономічних договорів (контрактів) стосовно міжнародних передач товарів, які підлягають державному експортному контролю (на сьогодні не визначені);

10) надання можливості державним замовникам у сфері оборони, правоохоронним органам; військовим формуванням; органам та підрозділам цивільного захисту України отримувати разові та генеральні дозволи для здійснення імпорту, тимчасового ввезення, тимчасового вивезення товарів військового призначення та товарів подвійного використання, при цьому змінами до Закону передбачається виключити норму, що зобов'язує державних замовників реєструватися у Держекспортконтролі на шляху до отримання зазначених дозволів (виконання інших процедур державного контролю, таких як створення системи внутрішньофірмового експортного контролю та отримання повноважень на право здійснення імпорту товарів військового призначення, залишається).

Враховуючи, що державні замовники матимуть право отримувати дозволи для імпорту товарів військового призначення, відповідний експорт яких з іноземних держав підлягає ліцензуванню, в тому числі міжнародній звітності (по окремих

категоріях), законопроектом передбачається норма, що зобов'язує державних замовників подавати до Держекспортконтролю звіти про використання отриманих дозволів;

11) відповідно до Закону України "Про адміністративні послуги" визначення у Законі платних адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю (державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів), перегляд строків їх надання, конкретизація випадків, у яких заяви про отримання адміністративних послуг не підлягатимуть розгляду та підстав для відмов у наданні таких послуг;

12) встановлення Законом розмірів адміністративного збору за надання адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю (державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів), на заміну тим, які на сьогодні затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.07.2011 № 746 та з 2011 року залишаються без змін.

У Держекспортконтролі було проведено внутрішній аудит ефективності за темою "Обґрунтованість цін на адміністративні послуги, що надаються Держекспортконтролем".

На підставі результатів проведеного аудиту була переглянута структура адміністративних послуг, визначені критерії для встановлення їх вартості та розраховано собівартість надання цих послуг згідно з Методикою визначення собівартості платних адміністративних послуг, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 27.01.2010 № 66.

Оновлена структура плати за адміністративні послуги у сфері державного експортного контролю (державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів), яка передбачена у проекті Закону, визначає справляння плати за документи у залежності від їх виду та кількості одиниць (найменувань) товарів, що будуть зазначені у таких документах на підставі заяв суб'єктів звернення, та визначається у розмірах прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року;

13) надання Держекспортконтролю повноважень для підтвердження змісту зобов'язань, зазначених суб'єктами здійснення міжнародних передач товарів у сертифікатах кінцевого споживача, на вимогу іноземного експортера або відповідного державного органу держави експортера;

14) визначення документів про державні гарантії та порядку їх надання.

Прийняття законопроекту потребуватиме приведення всіх актів Кабінету Міністрів України, інших нормативно-правових актів з питань державного експортного контролю у відповідність з цим Законом, а також прийняття нових актів.

4. Правові аспекти

Основними нормативно-правовими актами в даній сфері правового регулювання є: Закон України "Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання", Положення про Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 459, Положення про Державну службу експортного контролю України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 31.03.2015 № 159.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Що стосується надходжень до державного бюджету у результаті реалізації законопроекту:

Держекспортконтроль є центральним органом виконавчої влади та не є прибутковою організацією.

Кошти від справляння плати за надання Держекспортконтролем адміністративних послуг зараховуються до державного бюджету.

Діюча на сьогодні система плати за адміністративні послуги у сфері державного експортного контролю передбачає справляння плати за документи, у залежності від їх виду або вартості контрактів (у випадку видачі разових дозволів), на підставі яких здійснюються міжнародні передачі товарів:

	Вид документа	Вартість видачі (грн.)
1.	посвідчення про реєстрацію суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів	3400
2.	висновок на право проведення переговорів, пов'язаних з укладенням зовнішньоекономічних договорів (контрактів) про здійснення експорту товарів: разовий генеральний відкритий	340 510 1700
3.	висновок на право здійснення тимчасового ввезення або вивезення товару: разовий генеральний відкритий	85 170 340
4.	висновок на право здійснення транзиту	850
5.	дозвіл на право здійснення експорту або імпорту товару (у залежності від типу дозволу та вартості контракту)	від 85 до 3400
6.	міжнародний імпортний сертифікат	850

Надання адміністративних послуг здійснюється Держекспортконтролем за результатами експертизи у сфері державного експортного контролю, при цьому, така експертиза проводиться по кожному товару, зазначеному у відповідній заяві суб'єкта звернення.

Отже, прямі та непрямі витрати на проведення експертизи у сфері державного експортного контролю безпосередньо залежать від кількості товару зазначеного у заяві, а практичний досвід показує, що така кількість може сягати ста одиниць (найменувань).

Враховуючи, що на сьогодні собівартість платних адміністративних послуг, які надаються Держекспортконтролем, залишається незмінною протягом восьми років, а також не враховує її пряму залежність від коливання рівня витрат на проведення експертизи у сфері державного експортного контролю, склалася ситуація, за якої розмір плати за надання таких послуг, як правило, менший за їх собівартість.

Оновлена структура плати (адміністративний збір) за адміністративні послуги у

сфері державного експортного контролю (державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів) у залежності від їх виду та кількості одиниць (найменувань) товарів, що будуть зазначені у таких документах, наведена у статті 31 проекту Закону:

	Назва документа	Вартість у розмірах прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого з 01.01.2021, та у грн.	
		документ	за кожну позицію (кожне найменування) товару, зазначеного у документі
1.	Реєстрація суб'єкта здійснення міжнародних передач товарів	1,61 (3380 грн.)	-
2.	Дозвіл на проведення переговорів, пов'язаних з укладенням зовнішньоекономічних договорів (контрактів) про здійснення експорту товарів	2,11 (4440 грн.)	0,13 (270 грн.)
3.	Дозвіл на право здійснення тимчасового ввезення чи тимчасового вивезення товару	1,49 (3130 грн.)	0,16 (340 грн.)
4.	Дозвіл на право здійснення транзиту	2,12 (4460 грн.)	0,14 (290 грн.)
5.	Дозвіл на право здійснення експорту чи імпорту товарів	2,78 (5840 грн.)	0,15 (320 грн.)
6.	Документ про державні гарантії	2,06 (4430 грн.)	0,13 (270 грн.)
7.	Свідоцтво про державну атестацію системи внутрішньофірмового експортного контролю	1,61 (3380 грн.)	-
8.	Дублікат дозволу	0,14 (295)	-
9.	Витяг з реєстру суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів	0,09 (190)	-
10.	Висновок з попередньої експертизи товарів	-	0,28 (590 грн.)

З метою визначення економічного ефекту від впровадження оплати адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю (державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів) за новою структурою Держекспортконтролем було проведено прогностичний розрахунок обсягу надходжень до державного бюджету за I – III квартал 2020 року за кодом бюджетної класифікації доходів 22012500 "Плата за надання інших адміністративних послуг" у порівнянні з аналогічним періодом 2019 року (*ці дані є актуальними на сьогодні*).

На підставі зазначеного розрахунку зроблено висновок, що впровадження нової структури оплати адміністративних послуг та перегляд їх вартості призведе до такого економічного ефекту:

- 1) упорядкування розміру плати за надання адміністративних послуг

у залежності від рівня витрат на їх надання;

2) збільшення надходжень до державного бюджету у понад 4 рази;

3) надходження від справляння плати за адміністративні послуги забезпечать покриття витрат, пов'язаних з їх наданням.

Водночас впровадження такої оновленої структури плати за адміністративні послуги у сфері державного експортного контролю (державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів) можливе лише за умови запровадження в експлуатацію електронної системи, зазначеної у статті 13 проекту Закону.

Що стосується витрат державного бюджету, пов'язаних з реалізацією законопроекту:

Фінансування заходів, пов'язаних із здійсненням державного експортного контролю, провадиться за рахунок і в межах коштів, передбачених Державним бюджетом України на утримання відповідних державних органів.

Фінансування заходів, що здійснюються Держекспортконтролем, провадиться із загального фонду державного бюджету за програмою 1208010 "Керівництво та управління у сфері експортного контролю".

Належну реалізацію законопроекту має забезпечити повне і своєчасне бюджетне фінансування визначених ним заходів, які на сьогодні не фінансуються, зокрема щодо проведення перевірок наявності та рівня функціонування систем внутрішньофірмового експортного контролю, створених суб'єктами господарювання, та надання їм інформаційно-методичної допомоги у їх створенні, проведення перевірок доставки товарів до кінцевих споживачів та фактичного кінцевого використання товарів у заявлених цілях.

Також своєчасного і належного фінансування потребує забезпечення функціонування електронної системи у сфері державного експортного контролю та системи електронного документообігу, які мають бути інтегровані з системою електронної взаємодії органів виконавчої влади.

6. Позиція заінтересованих сторін

Громадське обговорення проекту Закону не проводилось.

Довідково: Мінекономіки листом від 22.03.2021 № 2733-03/17536-03 надсило проект Закону до заінтересованих органів з проханням погодити його у триденний строк відповідно до § 38 Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18.07.2007 № 950.

На сьогодні отримано відповіді від Міноборони, МЗС, Мінстратегпрому, Держекспортконтролю, СБУ і СЗРУ. Оскільки від Мінфіну, Мінцифри, ДКА, ДФС і Держмитслужби відповідей в установленний строк не надійшло, ці органи відповідно до § 39 Регламенту вважаються такими, що погодили проект Закону без зауважень.

7. Оцінка відповідності

У проекті Закону відсутні положення, що:

стосуються зобов'язань України у сфері європейської інтеграції;

стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод;

впливають на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків; створюють підстави для дискримінації.

Для визначення необхідності проведення антикорупційної експертизи проект Закону надіслано до Національного агентства з питань запобігання корупції.

8. Прогноз результатів

Реалізація проекту Закону матиме позитивний вплив на інтереси суб'єктів господарювання, які здійснюють або мають намір здійснювати міжнародні передачі товарів, що підлягають державному експортному контролю, в частині підвищення оперативності проведення процедур державного експортного контролю (державного контролю за міжнародними передачами стратегічних товарів), пов'язаних з реєстрацією суб'єктів господарювання як суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів та наданням дозволів на право здійснення таких передач.

**Міністр розвитку економіки, торгівлі
та сільського господарства України**

Ігор ПЕТРАШКО

_____ 2021 р.

ПРОГНОЗ ВПЛИВУ

реалізації Закону України Закону України

“Про внесення змін до Закону України “Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання” на ключові інтереси заінтересованих сторін

1. Врегулювання всіх необхідних процедур, пов’язаних з контролем за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання, зокрема шляхом автоматизації процесів надання адміністративних послуг у цій сфері.

2. Вплив на ключові інтереси заінтересованих сторін:

Заінтересована сторона	Вплив реалізації на заінтересовану сторону	Пояснення очікуваного впливу
Держава	Позитивний.	Проектом Закону передбачається, зокрема: - корегування термінології з метою її однозначного розуміння; - визначення переліку основних процедур державного експортного контролю; - визначення випадків та підстав застосування всеохоплюючого експортного контролю (“catch-all”); - запровадження електронної системи у сфері державного експортного контролю; - визначення особливих вимог щодо укладання зовнішньоекономічних договорів (контрактів) стосовно міжнародних передач товарів, які підлягають державному експортному контролю; - узгодження визначень правопорушень у сфері державного експортного контролю із вимогами законодавства у цій сфері; - виключення можливих корупційних чинників під час прийняття рішень з питань державного експортного контролю. Нормативне урегулювання зазначених аспектів дозволить: - виключити випадки різного трактування норм законодавства; - забезпечити належний державний контроль на всіх етапах здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають

		державному експортному контролю; підвищити оперативність обміну інформацією між державними органами та прийняття рішень з питань експортного контролю; попередити неумисні порушення суб'єктами господарювання законодавства у сфері державного експортного контролю.
Державні замовники у сфері оборони	Позитивний. Можливість оперативного забезпечення власних потреб у товарах оборонного призначення	Досягнення позитивного впливу відбудеться через виключення вимог (які діють на сьогодні) щодо застосування деяких процедур державного експортного контролю до державних замовників у сфері оборони, а саме норми щодо реєстрації у Держекспортконтролі та державної атестації систем внутрішньофірмового експортного контролю не будуть поширюватися на державних замовників. Державними замовниками у сфері оборони Кабінетом Міністрів України визначені міністерства, інші центральні органи виконавчої влади та державні органи, які отримують право одержувати в Держекспортконтролі відповідні дозволи на імпорт необхідного товару.
Суб'єкти господарювання, які здійснюють або мають намір здійснювати міжнародні передачі товарів, які підлягають державному експортному контролю	Позитивний. Зменшення часових витрат на отримання адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю	Реалізація таких положень проекту Закону як запровадження електронної системи у сфері державного експортного контролю з метою автоматизації процесів надання адміністративних послуг, спрощення процедури реєстрації суб'єктів господарювання як суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів і збільшення строку дії такої реєстрації, а також оптимізація переліків документів та відомостей, що подаються для отримання адміністративних послуг, дозволить на практиці суттєво скоротити строки надання зазначених послуг.

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ
до проекту Закону України “Про внесення змін до Закону України
“Про державний контроль за міжнародними передачами товарів
військового призначення та подвійного використання”

I. Визначення проблеми

Національна система експортного контролю створена з метою забезпечення захисту національних інтересів України, дотримання нею міжнародних зобов'язань щодо нерозповсюдження зброї масового знищення, засобів її доставки, обмеження передач звичайних видів озброєння, а також здійснення заходів щодо недопущення використання зазначених товарів у терористичних та інших протиправних цілях.

Діяльність, пов'язану з державним контролем за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання, регулює Закон України “Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання” (далі – Закон).

Згідно з Законом державний експортний контроль – це комплекс заходів з контролю за міжнародними передачами товарів, їх використанням юридичною чи фізичною особою, що здійснюється Держекспортконтролем та іншими державними органами з метою забезпечення захисту інтересів національної безпеки та відповідно до міжнародних зобов'язань України.

Відповідно до статті 4 Закону державна політика в галузі державного експортного контролю формується за такими основними принципами:

пріоритетність національних інтересів України – політичних, економічних та військових, захист яких є необхідним для забезпечення національної безпеки;

обов'язковість виконання міжнародних зобов'язань України щодо нерозповсюдження зброї масового знищення, засобів її доставки та встановлення державного контролю за здійсненням міжнародних передач товарів військового призначення і подвійного використання, а також забезпечення здійснення заходів щодо недопущення використання зазначених товарів у терористичних та інших протиправних цілях;

законність;

здійснення експортного контролю тільки тією мірою, що необхідна для досягнення його цілей;

узгодження процедур і правил державного експортного контролю з міжнародно-правовими нормами та практикою;

забезпечення взаємодії з міжнародними організаціями та іноземними державами в галузі державного експортного контролю з метою зміцнення міжнародної безпеки і стабільності, у тому числі з метою запобігання розповсюдженню зброї масового знищення та засобів її доставки.

На сьогодні державне регулювання діяльності, пов'язаної з міжнародними передачами товарів військового призначення та товарів подвійного використання, забезпечує здійснення державного експортного контролю тією мірою, яка необхідна для досягнення його цілей.

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007CF72E0074EE8200

Підписувач Петрашко Ігор Ростиславович

Дійсний з 30.03.2020 0:00 по 30.03.2022 0:00

Мінекономіки

2733-03/22550-03 від 14.04.2021
15:10:35

Закон є основним регуляторним актом у даній сфері правового регулювання; відповідні порядки, які регулюють кожен визначений Законом напрям державного контролю, затверджені такими постановами Кабінету Міністрів України:

від 15.07.1997 № 767 “Про затвердження Положення про порядок проведення експертизи в галузі державного експортного контролю”;

від 08.06.1998 № 838 “Про затвердження Положення про порядок надання суб'єктам господарювання повноважень на право здійснення експорту, імпорту товарів військового призначення та товарів, які містять відомості, що становлять державну таємницю”;

від 27.05.1999 № 920 “Про затвердження Положення про порядок надання гарантій та здійснення державного контролю за виконанням зобов'язань щодо використання у заявлених цілях товарів, які підлягають державному експортному контролю”;

від 17.07.2003 № 1080 “Про затвердження Порядку державної атестації системи внутрішньофірмового експортного контролю, створеної суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів”;

від 20.11.2003 № 1807 “Про затвердження Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення”;

від 28.01.2004 № 86 “Про затвердження Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів подвійного використання”;

від 13.07.2011 № 746 “Про затвердження Порядку справляння плати за надання платних адміністративних послуг з оформлення та видачі документів у галузі державного експортного контролю і переліку платних адміністративних послуг, що надаються Державною службою експортного контролю України, та розміру плати за їх надання”;

від 06.06.2012 № 500 “Про затвердження Порядку державного експортного контролю за проведенням переговорів, пов'язаних з укладенням зовнішньоекономічних договорів (контрактів) щодо здійснення експорту товарів”;

від 20.08.2014 № 459 “Питання Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства”;

від 31.03.2015 № 159 “Про затвердження Положення про Державну службу експортного контролю України”.

При цьому, ключова проблема державного регулювання, яка потребує вирішення, безпосередньо обумовлена такими чинниками:

не чітке викладення у Законі деяких процедур державного експортного контролю та всіх необхідних випадків застосування такого контролю, їх неоднозначне розуміння і тлумачення;

часткова неузгодженість термінології Закону з відповідними положеннями нормативних актів ЄС;

відсутність можливості для суб'єктів господарювання подавати до Держекспортконтролю в електронній формі заяви і документи щодо отримання адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю, а також отримувати послуги в електронній формі.

Так, відповідно до Закону та зазначених актів Кабінету Міністрів України всі процедури державного експортного контролю, зокрема ті, що пов'язані з наданням адміністративних послуг (подання суб'єктами господарювання до

Держекспортконтролю заяв і документів для їх реєстрації як суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів, для отримання дозволів або висновків на право здійснення міжнародних передач товарів та міжнародних імпорتنих сертифікатів), досі передбачають паперову форму документів;

недоотримання коштів державним бюджетом через застарілу вартість адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю, (затверджену постановою Кабінету Міністрів України від 13.07.2011 № 746 та незмінною до сьогодні).

Основні групи (підгрупи), на які проблема має вплив:

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни		Ні
Держава	Так	
Суб'єкти господарювання,	Так	
у тому числі суб'єкти малого підприємництва*	Так (0,6 %)	
*Питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких впливає проблема, не перевищує 10 відсотків.		

II. Цілі державного регулювання

Основними цілями державного регулювання, які безпосередньо пов'язані із розв'язанням визначеної проблеми, є:

чітке викладення існуючих процедур державного експортного контролю, що здійснюються державою по відношенню до міжнародних передач контрольованих товарів і їх кінцевим використанням, прав і зобов'язань суб'єктів господарювання у цій сфері та уточнення всіх випадків застосування такого контролю з метою їх однозначного розуміння і попередження правопорушень;

узгодження законодавства у сфері державного експортного контролю з відповідними положеннями нормативних актів ЄС;

запровадження інформаційно-телекомунікаційної системи у сфері державного експортного контролю (ІТС ЕК);

скорочення строків надання адміністративних послуг;

зменшення витрат (грошових та часових) суб'єктів господарювання на підготовку заяв і документів для отримання адміністративних послуг та подання їх до Держекспортконтролю;

збільшення надходжень до державного бюджету від надання адміністративних послуг.

Прийняття регуляторного акта потребуватиме приведення всіх актів Кабінету Міністрів України, інших нормативно-правових актів з питань державного експортного контролю у відповідність з цим Законом, а також прийняття нових актів.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів.

Під час розроблення проекту Закону було розглянуто такі альтернативні способи досягнення цілей державного регулювання, визначених у розділі 2 аналізу регуляторного впливу:

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1 Прийняття регуляторного акта	Проектом регуляторного акта передбачається викласти Закон у новій редакції з оновленою послідовно побудованою структурою та оптимізувати процедури державного експортного контролю. Водночас проект Закону гарантує вирішення визначеної проблеми та можливість подальшого удосконалення державного експортного контролю. Отже, у разі його прийняття будуть: - чітко викладені у Законі процедури державного експортного контролю, що забезпечить їх однозначне розуміння державними органами, причетними до національної системи експортного контролю, та суб'єктами господарювання, на яких поширюється дія Закону; - узгоджені положення Закону (в частині термінології) з відповідними положеннями нормативних актів ЄС; - запроваджено інформаційно-телекомунікаційну систему у сфері державного експортного контролю (ІТС ЕК), що дозволить автоматизувати основні процедури контролю, надавати адміністративні послуги в електронному вигляді та зменшити часові і грошові витрати суб'єктів господарювання для їх отримання; - перераховано вартість (адміністративний збір) за адміністративні послуги у сфері державного експортного контролю, що збільшить надходження до державного бюджету.
Альтернатива 2 Залишити без змін діюче державне регулювання	Враховуючи, що на сьогодні державне регулювання діяльності, пов'язаної з міжнародними передачами товарів військового призначення та товарів подвійного використання в цілому забезпечує здійснення державного експортного контролю тією мірою, яка необхідна для досягнення його цілей, можливо розглянути варіант залишення без змін діюче державне регулювання. Водночас досить тривалий час до Закону, який є основним регуляторним актом, що регулює таку діяльність, не вносилися зміни, пов'язані з наданням адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю, тому, діючи на цей час процедури передбачають виключно паперову форму подання заяв та отримання результатів адміністративних послуг. При цьому, слід зазначити, що у Законі не враховано вимоги статті 5 Закону України “Про адміністративні послуги”, а саме: 1. Виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюються: 1) найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання; 2) суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження щодо надання адміністративної послуги; 3) перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги; 4) платність або безоплатність надання адміністративної послуги; 5) граничний строк надання адміністративної послуги; 6) перелік підстав для відмови у наданні адміністративної послуги. 2. Адміністративні послуги визначаються виключно законом. Також, розміри плати за адміністративні послуги у сфері державного

Вид альтернативи	Опис альтернативи
	експортного контролю, які затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.07.2011 № 746, залишаються незмінними з 2011 року. Враховуючи викладене, такий альтернативний спосіб не дозволить досягти жодної цілі державного регулювання, пов'язаної із розв'язанням визначеної проблеми.
Альтернатива 3 Вирішення визначеної проблеми шляхом прийняття підзаконних нормативно-правових актів	Можливо розглянути інший альтернативний спосіб розв'язання визначеної проблеми, а саме, внести необхідні зміни до актів Кабінету Міністрів України, якими регулюються питання реєстрації суб'єктів господарювання як суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів, отримання ними дозволів або висновків на право здійснення міжнародних передач товарів та міжнародних імпорتنих сертифікатів, а також які визначають платність адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю. Такий спосіб також не дозволить досягти визначених цілей державного регулювання, оскільки: 1) не відповідає статті 5 Закону України “Про адміністративні послуги”; 2) не може вирішити питання щодо подання заявниками до Держекспортконтролю заяв про отримання адміністративних послуг в електронному вигляді, адже подання письмових заяв передбачено Законом.

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

2.1. Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Втрати
Альтернатива 1	Вирішення в повному обсязі визначеної проблеми через забезпечення необхідного державного регулювання на рівні Закону.	Відсутні.
Альтернатива 2	Відсутні.	1. Неузгодженість положень Закону з відповідними положеннями нормативних актів ЄС. 2. Відсутність інформаційно-телекомунікаційної системи у сфері державного експортного контролю, спеціально призначеної автоматизації заходів державного експортного контролю та надання адміністративних послуг в електронному вигляді. 3. Недоотримання коштів державним бюджетом через застарілу (на рівні 2011 року) вартість адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю.
Альтернатива 3	Відсутні.	Неможливість вирішення визначеної проблеми на рівні актів Кабінету Міністрів України, що не відповідає статті 5 Закону України “Про адміністративні послуги”.

2.2. Оцінка впливу на сферу інтересів громадян.

Дія регуляторного акта не поширюється на сферу інтересів громадян.

2.3. Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	48	351	92	3	494
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	9,71	71,06	18,63	0,6	100

Вид альтернативи	Вигоди	Втрати
Альтернатива 1	Дозволить запровадити на практиці для суб'єктів господарювання спрощений порядок отримання адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю, коли суб'єкт господарювання зможе подати до Держекспортконтролю в електронному вигляді з використанням ІТС ЕК заяви і документи для отримання адміністративних послуг, та отримати такі послуги в електронній формі.	
Альтернатива 2	Відсутні	У разі застосування такого альтернативного способу суб'єкти господарювання, які мають намір здійснювати або здійснюють міжнародні передачі товарів, що підлягають державному експортному контролю, будуть продовжувати нести надлишкові витрати часу і коштів, пов'язані з отримання адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю у паперовій формі, оскільки не буде реалізовано їх право подавати до Держекспортконтролю відповідні заяви та отримувати послуги в електронному вигляді.
Альтернатива 3	Відсутні	Ця альтернатива також не вирішить проблему для суб'єктів господарювання, оскільки не може бути реалізована через невідповідність законодавству.

ВИТРАТИ

на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які
виникають внаслідок дії регуляторного акта

№	Витрати *	За перший рік	За п'ять років
1.	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень. <i>Заплановані навчання (семінари), що стосуються користування ІТС ЕК, будуть проводитися Держекспортконтролем на безоплатній основі.</i>	0 грн.	0 грн.
2.	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень. <i>Процедура оформлення подання до Держекспортконтролю <u>одного звіту</u> про фактично здійснений експорт, імпорту товарів за одержаним дозволом та про використання товарів у заявлених цілях до набрання чинності регуляторним актом включає витрати на:</i> <i>1) оформлення звіту (на 3-х аркушах паперу А4 та супровідний лист на 1 аркуші), друк 2-х примірників звіту (8 аркушів паперу А4), в т.ч. оплата праці працівника (2 години);</i> <i>2) подання звіту до Держекспортконтролю (безпосередньо (≈ 3 години для працівника суб'єкта господарювання, що знаходиться у Києві, та ≈ 1 день для працівника суб'єкта, що знаходиться в іншій області) або поштовим відправленням) в т.ч. оплата праці працівника.</i> <i>У середньому суб'єкт господарювання протягом року подає до Держекспортконтролю <u>8 звітів</u>.</i>	1 904 грн. Фактичні витрати, пов'язані з поданням одного звіту до набрання чинності регуляторним актом становлять 625 грн (для заявника, що знаходиться у Києві), 1220 грн (для заявника, що знаходиться в іншій області) або 400 грн (у разі відправлення поштою), в тому числі: 1) $(4 \times 0,15) + (8 \times 3,72) + (2 \times 119) \approx 268$ грн; 2) $3 \times 119 = 357$ грн (для Києва) та $1 \times 8 \times 119 = 952$ грн (для області) або $13,17 + (1 \times 119) \approx 132$ грн (для відправлення листа поштою). <u>Фактичні витрати, пов'язані з поданням 8-ми звітів: $8 \times 625 = 5000$ грн (для суб'єкта, що знаходиться у Києві), $8 \times 1220 = 9760$ грн (для суб'єкта, що знаходиться в іншій області) та $8 \times 400 = 3200$ грн (для відправлення поштою).</u> Планові відповідні витрати, пов'язані з наданням одного звіту після набрання чинності регуляторним	1904 x 5 = 9 520 грн.

		актом становлять 238 грн, а саме: $2 \times 119 = 238$ грн (з використанням ІТС ЕК звіти оформлюються, подаються та зберігаються у справі в електронному вигляді, тому залишаються витрати лише на оплату праці працівника щодо оформлення і подання звіту в електронному вигляді). <u>Планові відповідні витрати, пов'язані з поданням 8-ми звітів: $8 \times 238 = 1904$ грн (для суб'єктів, що знаходяться як у Києві так і в інших областях).</u> При цьому, витрати суб'єкта господарювання на подання звітів за рік, які виникають внаслідок дії регуляторного акта, буде зменшено на 20 – 40 % та становитимуть 1904 грн.	
3.	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень. <i>Процедура отримання (однієї адміністративної послуги) одного дозволу або міжнародного імпортного сертифіката до набрання чинності регуляторним актом включає витрати на:</i> 1) оформлення однієї заяви та пов'язаних з нею документів, друк документів, в т.ч. других примірників, що передаються для зберігання у справі заявника, (50 аркушів паперу А4) і виготовлення необхідних копій документів, в т.ч. для зберігання у справі, (≈ 30 аркушів паперу А4); 2) запис електронної версії заяви на CD диск (1 шт. – 10 грн) та пакування заяви, документів, CD диску у картонну папку на зав'язках (1 шт. – 4 грн); 3) оплату праці працівника для оформлення, друку, комплектування заяви і документів (≈ 2 дні); 4) оплату праці працівника для фізичного подання документів до Держсекспортконтролю та отримання	42840 грн. (без урахування вартості адміністративних послуг) та 294 810 грн. (з урахуванням перерахованої вартості адміністративних послуг) Фактичні витрати, пов'язані з отриманням однієї адміністративної послуги до набрання чинності регуляторним актом становлять 4237 грн (для заявника, що знаходиться у Києві) та 5427 грн (для заявника, що знаходиться в іншій області), в тому числі: $1) (50 \times 0,15) + (50 \times 3,72) + (30 \times 3,72) \approx 305$	$42840 \times 5 =$ 214 200 грн. (без урахування вартості адміністративних послуг) та $294810 \times 5 =$ 1 474 050 грн. (з урахуванням перерахованої вартості адміністративних послуг)

дозволу або міжнародного імпортного сертифіката (≈ 6 годин для працівника суб'єкта господарювання, що знаходиться у Києві та ≈ 2 дні для працівника суб'єкта, що знаходиться в іншій області); 5) плату (адміністративний збір) за адміністративну послугу. У середньому суб'єкт господарювання протягом року звертається до Держекспортконтролю для отримання <u>30-ти адміністративних послуг</u>. Фактична середня вартість адміністративної послуги (встановлена у 2011 році не залежно від кількості товарів, які передбачені для міжнародної передачі) – 1300 грн. Відповідна планова середня вартість адміністративної послуги (визначена у проекті регуляторного акта залежно від кількості товарів, що передбачені для міжнародної передачі товарів) із розрахунку на 10 одиниць (позицій) товарів – 8399 грн.	грн; 2) $10 + 4 = 14$ грн; 3) $2 \times 8 \times 119 = 1904$ грн; 4) $6 \times 119 = 714$ грн (для Києва) та $2 \times 8 \times 119 = 1904$ грн (для області); 5) 1300 грн. <u>Фактичні витрати, пов'язані з отриманням 30-ти адміністративних послуг: $30 \times 4237 = 127110$ грн (для заявника, що знаходиться у Києві) та $30 \times 5427 = 162810$ грн (для заявника, що знаходиться в іншій області).</u> Планові відповідні витрати, пов'язані з отриманням однієї адміністративної послуги після набрання чинності регуляторним актом становлять 9827 грн, а саме: 1) 0 грн (з використанням ІТС ЕК заява і документи оформлюються, подаються та зберігаються у справі в електронному вигляді); 2) 0 грн (з використанням ІТС ЕК заява в електронному вигляді подається через систему, а не на CD диск, картонна папка не потребується); 3) $1,5 \times 8 \times 119 = 1428$ грн (витрати залишаються на оформлення заяви і документів в електронній формі, при цьому час на підготовку документів таким чином скорочується з 2-х днів до 1,5); 4) 0 грн (використання ІТС ЕК звільняє від фізичного подання до Держекспортконтролю заяви і документів та отримання результату адміністративної	
--	--	--

		послуги); 5) 8399 грн. <u>Планові відповідні витрати, пов'язані з отриманням 30-ти адміністративних послуг: 30 x 9827 = 294810 грн (для заявників, що знаходяться як у Києві так і в інших областях).</u> При цьому, витрати суб'єкта господарювання, пов'язані з оформленням та поданням заяв і документів для отримання адміністративних послуг за рік, які виникають внаслідок дії регуляторного акта, буде зменшено на 51 – 65 %.	
4.	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень. <i>Матеріали та канцелярські товари, необхідні для підготовки, оформлення заяв і документів у паперовій формі, що подаються до Держекспортконтролю (подання 30 заяв протягом року): папір А4 (1200 арк. в т.ч. їх друк – 4644 грн), тонер для принтера (300 грн), степлер зі скобами (75 грн), скріпки (5 грн), олівець (5 грн), ручка шарикова (20 грн), шило (10 грн), нитка канцелярська (20 грн), голка (10 грн), картонна папка на зав'язках (30 шт. - 120 грн), поштові марки для додаткового листування щодо поданих заяв (30 шт. – 790 грн) тощо (≈ 250 грн) – <u>7159 грн.</u></i>	250 грн. (планові можливі витрати після набрання чинності регуляторним актом).	250 x 5 = 750 грн.
5.	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень. <i>Прийняття регуляторного акта не викличе потреби для суб'єктів господарювання у наймі додаткового персоналу, тому зазначені витрати не розраховуються.</i>	0 грн.	0 грн.
6.	Інше (уточнити), гривень. <i>Додаткові витрати, пов'язані з отриманням адміністративних послуг, до набрання чинності регуляторним актом, а саме, на листування з Держекспортконтролем під час опрацювання ним питання щодо можливості видачі дозволу або міжнародного імпортного сертифіката (≈ 200 аркушів паперу А4 для друкування листів у 2-х примірниках), на поштові марки для надсилання листів (30 шт.), на</i>	0 грн. (планові відповідні витрати після набрання чинності регуляторним актом відсутні, оскільки оформлення та подання до Держекспортконтролю заяв і документів з використанням ІТС ЕК	0 грн.

	зберігання паперових копій документів (≈ 100 аркушів паперу А4 та папки-реєстратори – 3 шт.): $(200 \times 0,15) + (200 \times 3,72) + (100 \times 0,15) + (100 \times 3,72) + (3 \times 45) = 1296$ грн.	буде здійснюватися в електронному вигляді).	
7.	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6), гривень	$0 + 1904 + 42840 + 250 + 0 + 0 = 44\ 994$ грн. (без урахування вартості адміністративних послуг) та $0 + 1904 + 294810 + 250 + 0 + 0 = 296\ 964$ грн. (з урахуванням перерахованої вартості адміністративних послуг)	$0 + 9520 + 214200 + 750 + 0 + 0 = 224\ 470$ грн. (без урахування вартості адміністративних послуг) та $0 + 9520 + 1474050 + 750 + 0 + 0 = 1\ 484\ 320$ грн. (з урахуванням перерахованої вартості адміністративних послуг)
8.	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць. Фактична кількість зазначених суб'єктів на цей час становить 399.	439 (плановий приріст протягом першого року - 40)	599 (плановий приріст протягом п'яти років - 200)
9.	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 7 x рядок 8), гривень. Розрахунок здійснено щодо визначеної кількості суб'єктів господарювання, кожен з яких протягом року подає до Держекспортконтролю 8 звітів та звертається для отримання 30-ти адміністративних послуг.	19 752 366 грн. (без урахування вартості адміністративних послуг) та 130 367 196 грн. (з урахуванням перерахованої вартості адміністративних послуг)	134 457 530 грн (без урахування вартості адміністративних послуг) та 889 107 680 грн (з урахуванням перерахованої вартості адміністративних послуг)

* Для розрахунку витрат необхідно використати такі вихідні дані:

кількісні:

1) запланована кількість протягом першого року дії регуляторного акта та наступних п'яти років навчань (семінарів), що стосуються користування інформаційно-телекомунікаційною системою у сфері державного експортного контролю;

2) середня кількість (для планових періодів) звітів про фактично здійснений експорт, імпорт товарів за одержаними дозволами та про використання товарів у заявлених цілях, які будуть оформлені і подані до Держекспортконтролю в електронному вигляді з використанням ІТС ЕК (фактично у 2020 році до Держекспортконтролю надійшло 4937 звітів);

3) середня кількість (для планових періодів) оформлених та поданих до Держекспортконтролю в електронному вигляді з використанням ІТС ЕК заяв про отримання дозволів на міжнародні передачі товарів та міжнародних імпортих сертифікатів (фактично у 2020 році до Держекспортконтролю надійшло 2055 заяв, з них: 1461 заява про отримання

дозволів, 506 заяв про отримання висновків, 88 заяв про отримання міжнародних імпорتنих сертифікатів);

4) середня фактична кількість аркушів паперу сформованого заявником пакету документів (40 аркушів), що подається до Держекспортконтролю для отримання адміністративної послуги (для порівняння витрат, пов'язаних з подачею документів в паперовій та електронній формі);

5) середні фактичні часові витрати на заповнення співробітником суб'єкта господарювання заяви та інших необхідних документів у паперовій формі (1 – 3 дні), подання їх до Держекспортконтролю (1/2 – 2 дні) для отримання адміністративної послуги (для порівняння з прогнозними витратами на здійснення тих самих процедур в електронному вигляді з використанням ІТС ЕК);

6) середня фактична кількість найменувань (позицій) товарів, що вказується заявником у заяві про отримання дозволу на здійснення міжнародних передач товарів (10 найменувань(позицій));

7) прогнозна кількість суб'єктів господарювання (понад фактичну), які через намір здійснювати діяльність, пов'язану з міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання, підпадуть під дію регуляторного акта у планові період;

грошові: середня вартість 1 нормо-години для працівника суб'єкта господарювання (середньомісячна оплата праці – 20000 грн, тривалість робочого часу – 40 годин на тиждень, 8 годин на день, середньомісячна кількість робочих днів – 21 день, тобто: $20000/21/8 \approx 119$ грн), вартість одного аркуша паперу А4 (73, 86/500 - 0,15 грн), друку 1 аркуша паперу А4 (3,72), конверту (0,75 грн), поштової марки ($\approx 13,17$ грн), картонної папки на зав'язках (4 грн) тощо.

Сумарні витрати за альтернативами (для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємства)	Сума витрат **, гривень
Альтернатива 1	130 367 196 гр. Витрати на подання до Держекспортконтролю звітів про фактично здійснений експорт, імпорт товарів за одержаними дозволами, про використання товарів у заявлених цілях та на отримання адміністративних послуг (дозволів, міжнародних імпорتنих сертифікатів) з урахуванням перерахованого адміністративного збору та того, що подання (отримання) документів здійснюється в електронній формі з використанням ІТС ЕК.
Альтернатива 2	61 139 091 грн. (для суб'єктів, що знаходиться у Києві), 78 901 031 грн. (для суб'єктів, що знаходиться в іншій області) Витрати на подання до Держекспортконтролю звітів про фактично здійснений експорт, імпорт товарів за одержаними дозволами, про використання товарів у заявлених цілях та на отримання адміністративних послуг (дозволів, міжнародних імпорتنих сертифікатів) з урахуванням діючих розмірів адміністративного збору та того, що подання (отримання) документів здійснюється в паперовій формі.
Альтернатива 3	61 139 091 грн. (для суб'єктів, що знаходиться у Києві),

	78 901 031 грн. (для суб'єктів, що знаходиться в іншій області) Витрати на подання до Держекспортконтролю звітів про фактично здійснений експорт, імпорту товарів за одержаними дозволами, про використання товарів у заявлених цілях та на отримання адміністративних послуг (дозволів, міжнародних імпортерських сертифікатів) з урахуванням діючих розмірів адміністративного збору та того, що подання (отримання) документів здійснюється в паперовій формі.
--	---

****** За Альтернативою 1 вказані витрати за 1 рік (щодо подання визначеною кількістю суб'єктів господарювання по 8 звітів та щодо отримання по 30 адміністративних послуг) після прийняття регуляторного акта.

За Альтернативами 2 і 3 вказано фактичні витрати за 1 рік (щодо подання визначеною кількістю суб'єктів господарювання по 8 звітів та щодо отримання по 30 адміністративних послуг), пов'язані з дією чинної редакції Закону.

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	4	Проблема більше існувати не буде.
Альтернатива 2	1	Проблема продовжує існувати.
Альтернатива 3	1	Проблема продовжує існувати.

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1	Цілі державного регулювання буде досягнуто: - нова редакція Закону забезпечує однозначне розуміння його положень; - термінологія Закону узгоджена з відповідними положеннями нормативних актів ЄС; - запроваджено інформаційно-телекомунікаційну систему у сфері державного експортного контролю (ІТС ЕК); - забезпечено можливість подання суб'єктами господарювання до Держекспортконтролю заяв і документів щодо отримання адміністративних послуг та отримання таких послуг в	Витрати часу і коштів суб'єктів господарювання, пов'язані з оформленням заяв і документів для отримання адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю, після прийняття регуляторного акта будуть зменшені у зв'язку з переходом на оформлення заяв і документів, що подаються до Держекспортконтролю, в електронній формі.	Цілі державного регулювання досягаються, проблема більше не існує

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
	електронній формі; - скорочено строки надання адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю; - зменшено витрати (грошові та часові) суб'єктів господарювання на підготовку заяв і документів для отримання адміністративних послуг та подання їх до Держекспортконтролю; - забезпечено перехід на надання адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю в електронній формі; - збільшення надходжень до державного бюджету від надання адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю, які покриватимуть витрати на їх надання.		
Альтернатива 2	Відсутні.	Суб'єкти господарювання, які мають намір здійснювати або здійснюють міжнародні передачі товарів, що підлягають державному експортному контролю, будуть продовжувати нести надлишкові витрати часу і коштів, пов'язані з оформленням заяв і документів для отримання адміністративних послуг та подання їх до Держекспортконтролю. Залишається ситуація, за якої застаріла вартість (встановлена у 2011 році) адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю лише частково покриває витрати державного бюджету на їх надання.	Проблема залишається не вирішеною
Альтернатива 3	Відсутні.	Суб'єкти господарювання, які мають намір здійснювати або здійснюють міжнародні передачі товарів, що підлягають державному експортному	Проблема залишається не вирішеною

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
		контролю, будуть продовжувати нести надлишкові витрати часу і коштів, пов'язані з оформленням заяв і документів для отримання адміністративних послуг та подання їх до Держекспортконтролю. Залишається ситуація, за якої застаріла вартість (встановлена у 2011 році) адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю лише частково покриває витрати державного бюджету на їх надання.	

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1	Цілі державного регулювання буде досягнуто. При цьому, передбачений проектом регуляторного акта розмір адміністративного збору за адміністративні послуги у сфері державного експортного контролю забезпечить покриття витрат на їх надання. Перегляд структури адміністративних послуг, визначення критеріїв для встановлення їх вартості було здійснено на підставі результатів проведеного у Держекспортконтролі внутрішнього аудиту, а собівартість надання цих послуг була розрахована згідно з Методикою визначення собівартості платних адміністративних послуг, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 27.01.2010 № 66.	
Альтернатива 2	Регулювання не змінюється. Проблема залишається не вирішеною	X
Альтернатива 3	Регулювання не змінюється. Проблема залишається не вирішеною	X

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Після прийняття регуляторного акта необхідно забезпечити:

- 1) завершення впровадження в експлуатацію ІТС ЕК;

2) навчання представників державних органів, причетних до національної системи експортного контролю, та суб'єктів господарювання щодо використання ІТС ЕК;

3) приведення актів Кабінету Міністрів України у відповідність із Законом.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Фінансування заходів, пов'язаних із здійсненням державного експортного контролю, проводиться за рахунок і в межах коштів, передбачених Державним бюджетом України на утримання відповідних державних органів.

Фінансування Держекспортконтролю та заходів у галузі державного експортного контролю здійснюється в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України за програмою 1208010 “Керівництво та управління у сфері експортного контролю”.

Належну реалізацію законопроекту має забезпечити повне і своєчасне бюджетне фінансування визначених ним заходів, зокрема для забезпечення функціонування електронної системи у сфері державного експортного контролю.

Розрахунок витрат для суб'єктів господарювання на виконання вимог регуляторного акта наведено у розділі III цього аналізу регуляторного впливу.

Питома вага суб'єктів малих та мікропідприємств разом у загальній кількості суб'єктів господарювання становить менше 10 %, у зв'язку з цим Тест малого підприємництва не проводиться.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії регуляторного акта не обмежується, оскільки діяльність, пов'язана з державним контролем за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання, потребує постійного регулювання.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Прогнозні значення показників результативності регуляторного акта:

1) кількість поданих до Держекспортконтролю заяв про отримання дозволів на міжнародні передачі товарів та міжнародних імпорتنих сертифікатів (фактично у 2020 році надійшло 1461 заяв про отримання дозволів, 506 заяв про отримання висновків, 88 заяв про отримання міжнародних імпорتنих сертифікатів);

2) кількість виданих Держекспортконтролем дозволів на міжнародні передачі товарів (фактично у 2020 році видано 1835 дозволів і висновків, з них 1656 разових – на загальну вартість товарів, що передавалися, – 2212894286,63 грн.);

3) обсяг надходжень до державного бюджету від надання адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю (фактично у 2020 році: 4143920,00 грн., з них: 1547000,00 грн. – за посвідчення про реєстрацію суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів, 2522120,00 грн. – за дозволи та висновки, 748000,00 грн. – за міжнародні імпорتنі сертифікати).

**ІХ. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься
відстеження результативності дії регуляторного акта**

Відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватися за визначеними показниками результативності шляхом обробки статистичних даних.

Результативність дії регуляторного акта здійснюватиметься за допомогою здійснення базового, повторного та періодичного відстежень.

Базове відстеження результативності здійснюватиметься через 1 рік.

Повторне відстеження результативності регуляторного акта здійснюється через 2 роки.

Періодичне відстеження результативності регуляторного акта здійснюється раз на три роки, починаючи з дня виконання заходів із повторного відстеження.

**Міністр розвитку економіки, торгівлі
та сільського господарства України**

Ігор ПЕТРАШКО

_____ 2021 р.

ПРОЕКТ ЗАКОНУ УКРАЇНИ “ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ “ПРО ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ ЗА МІЖНАРОДНИМИ ПЕРЕДАЧАМИ ТОВАРІВ ВІЙСЬКОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ПОДВІЙНОГО ВИКОРИСТАННЯ”

07.04.2021 | 11:30 | Департамент економіки безпеки і оборони

Проект Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання”

Додаткові матеріали

Пояснювальна записка до проекту Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання”

Аналіз регуляторного впливу до проекту Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання”

Прогноз впливу реалізації Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання” на ключові інтереси заінтересованих сторін

Чи підтримуєте Ви даний проект документу?

Так

Ні

Додати коментар

Статистика обговорення проектів документів

Кількість документів на обговоренні

Загальна кількість коментарів

Кількість коментарів за даним документом

Даний проект підтримано

Даний проект не підтримано